

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · període entre legislatures · sèrie D · número 4

Diputació Permanent

Sessió 4, divendres 19 d'abril de 2024

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	3
Decret llei 3/2024, del 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives 203-00042/13	4
Decret llei 2/2024, del 26 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i de mesures financeres i de gestió per a pal·liar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica 203-00041/13	14
Decret llei 3/2024, del 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives (continuació) 203-00042/13	24
Decret llei 2/2024, del 26 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i de mesures financeres i de gestió per a pal·liar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica (continuació) 203-00041/13	25
Sol·licitud de compareixença del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural perquè informi sobre la situació de la sequera a Catalunya 354-00353/13	25
Compareixença del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per a informar sobre la situació de la sequera a Catalunya 355-00184/13	25
Declaració de representants dels grups parlamentaris a la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya contra la persecució per terrorisme de l'independentisme i de suport a totes les persones afectades per la repressió de l'Estat 401-00050/13	55

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7984 (sèrie P)
DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 4

La sessió s'obre a les nou del matí i quatre minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada dels membres de la Mesa de la Diputació Permanent Alba Vergés i Bosch, vicepresidenta primera; Assumpta Escarp Gibert, vicepresidenta segona; Aurora Madaula i Giménez, secretària primera, i Ferran Pedret i Santos, secretari segon. Assisteixen a la Mesa el secretari general i el lletrat major.

Hi són presents Raúl Moreno Montaña, David Pérez Ibáñez i Alicia Romero Llano, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Josep M. Jové Lladó, Jordi Orobitg i Solé, Raquel Sans Guerra i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Albert Batet i Canadell, Francesc de Dalmasas i Thió, Josep Rius i Alcaraz i Mònica Sales de la Cruz, pel G. P. de Junts per Catalunya; Joan Garriga Doménech, pel G. P. de VOX en Catalunya; Xavier Pellicer Pareja, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. d'En Comú Podem; Carlos Carrizosa Torres, pel G. P. de Ciutadans, i Alejandro Fernández Álvarez, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió la consellera d'Economia i Hisenda, Natàlia Mas i Guix, i el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, David Mascort i Subiranas, acompanyat del secretari general d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, Josep Vidal i Fàbrega.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Decret llei 3/2024, del 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives (tram. 203-00042/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.

2. Decret llei 2/2024, del 26 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i de mesures financeres i de gestió per a paliar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica (tram. 203-00041/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei.

3. Sol·licitud de compareixença del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural davant la Diputació Permanent perquè informi sobre la situació de la sequera a Catalunya (tram. 354-00353/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Bon dia, diputats, diputades. Iniciem la Diputació Permanent. Comença la sessió.

I, abans de començar amb l'ordre del dia, els faig avinent que un diputat ha delegat el seu vot per a aquesta sessió de la Diputació Permanent; és el diputat senyor Ruben Wagensberg i Ramon, a la diputada Marta Vilalta i Torres.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

Així mateix, els informo que, en compliment amb allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici d'aquest any hi ha un total de 588 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Decret llei 3/2024, del 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives

203-00042/13

Passarem ara al primer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 3/2024, del 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives.

En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera d'Economia i Hisenda per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula, doncs, la consellera, la senyora Natàlia Mas Guix.

La consellera d'Economia i Hisenda (Natàlia Mas i Guix)

Bé; moltes gràcies, presidenta, i molt bon dia, diputats i diputades que formeu part de la Diputació Permanent. Avui som aquí per convalidar un decret llei de suplement de crèdit que és imprescindible per al bon funcionament dels serveis públics de Catalunya i també, doncs, per al conjunt dels empleats públics que el conformen.

Voldria estructurar la meua intervenció en tres blocs. En primer lloc, per situar el context sobre com hem arribat fins aquí. Crec que és important situar aquest decret llei en el context polític del moment. En segon lloc, desgarnar les qüestions més rellevants que recull aquest suplement de crèdit. I, finalment, repassar també algunes de les qüestions recollides als pressupostos i a la llei de mesures i que hauran d'esperar a l'inici de la nova legislatura per materialitzar-se.

Començo, doncs, la primera part fent memòria de com hem arribat fins aquí i de com, vistes les reaccions inicials a l'avançament electoral, semblava que alguns dels grups no fossin prou conscients del que comportava tombar uns pressupostos, i més encara uns pressupostos tan expansius com els que es van presentar. Crec que com a servidors públics cal ser ben conscients de la importància que tenen els pressupostos en tant que són l'eina que no només defineix les prioritats d'un govern: les quantifica i els hi assigna un crèdit pressupostari. Aquest Govern ha tingut les prioritats ben clares i sempre hem buscat el consens polític per poder disposar d'uns pressupostos que ens permetessin tirar aquests objectius endavant.

De fet, per primera vegada, els comptes d'aquest Govern s'havien dissenyat de la mà dels principals agents econòmics i socials i comptaven amb el seu suport. El resultat va ser satisfactori l'any 2022 i l'any 2023, fet que ens va permetre assolir un creixement pressupostari molt destacat, del vint-i-sis per cent, en el conjunt fins llavors de la legislatura i reforçar els pilars bàsics de l'estat del benestar, com saben, amb més personal sanitari, més personal docent i més mossos que mai.

Què ha canviat aquest any 2024? Crec que simplement entràvem en el darrer any de legislatura, i això, malauradament, va portar algunes formacions a actuar més en lògica de partit que en lògica de país. I, segurament, a ulls de bona part de l'oposició els pressupostos de l'any 2024 tenien un defecte important: el defecte que eren uns bons pressupostos, uns pressupostos molt expansius, que revertien en molts àmbits i en molts territoris del país. Crec que no és la manera com hauríem d'entendre la política..., com una via per construir consensos en benefici de la ciutadania. I, malauradament, doncs, aquesta irresponsabilitat es va imposar, i avui Catalunya no disposa d'uns pressupostos i moltes qüestions importants per al país hauran d'esperar.

Entro ara en la segona part de la intervenció, sobre el contingut del decret llei de suplement de crèdit. Malgrat tot això, des del Govern sempre hem reiterat que faríem tots els esforços per afectar el mínim possible el bon funcionament dels serveis públics, i és aquesta voluntat que ens porta al decret llei de suplement de crèdit que tot seguit detallaré. Un suplement de crèdit per un import global de 1.850 milions d'euros, que fonamentalment cobreix increments retributius recollits per llei,

compliment d'acords amb determinats col·lectius i també crèdits per fer front a compromisos de despesa que, pel seu caràcter urgent i ineludible, no poden ajornar-se a l'exercici següent.

Parlem, per exemple, de 105 milions d'euros per consolidar l'increment retributiu del 0,5 per cent del 2023, és a dir, de la part que estava subjecta a l'evolució de l'economia i que, per tant, no formava part del pressupost inicial del 2023. Parlem de 215 milions d'euros per cobrir la previsió d'increment retributiu fix del dos per cent previst per a aquest any 2024; 70 milions d'euros per cobrir aquests increments retributius a la resta d'entitats del sector públic; 215 milions d'euros per cobrir aquests increments retributius, també, al conjunt de concerts sanitaris, educatius i socials, o també 22 milions d'euros per cobrir aquests increments retributius en les universitats públiques.

Pel que fa a l'increment d'efectius, amb aquest suplement de crèdit també donem compliment, amb 152 milions d'euros, als acords ja tancats d'increment de plantilles, especialment a Educació, que suposen la consolidació del personal incorporat a l'inici d'aquest curs 23-24 i que no comptaven amb dotació pressupostària inicial al pressupost 23 i, per tant, tampoc al pressupost prorrogat 24.

Finalment, també en matèria de despeses de personal donem continuïtat pressupostària, amb un import global de 313 milions d'euros, a despeses corresponents a recurrències, com és l'equiparació retributiva del cos de professionals tècnics de formació professional a professors de secundària; com són també els costos dels increments de personal derivats de les ofertes públiques d'anys anteriors que es concreten en convocatòries d'aquest any; com és l'increment de despeses també en substitucions, especialment a Justícia i Educació, i el desplegament íntegre del tercer acord de l'ICS.

A banda d'aquestes qüestions específiques de personal, també és necessari atendre necessitats urgents i inajornables en diferents matèries: 39 milions d'euros per actualitzar el contracte programa de drets socials amb els ens locals; 219 milions d'euros destinats a Educació per cobrir l'increment de despeses en beques menjador, transport escolar i les necessitats específiques de suport educatiu; 302 milions d'euros destinats a l'increment de despesa farmacèutica i medicació hospitalària de dispensació ambulatòria, especialment per cobrir el major cost dels nous fàrmacs oncològics, i 162 milions d'euros per cobrir l'increment d'inversions pluriennals en transport públic. Aquí entrarien les obres de l'L9 del metro, així com la cobertura de la reducció del preu del transport públic o l'ampliació de la T-jove fins als trenta anys.

El finançament del suplement de crèdit és en bona part el que ja es preveia al projecte de pressupostos 2024, és a dir, l'increment de la bestreta del model de finançament previst per a enguany, resultat de la liquidació del model corresponent a l'any 2022. I, aquí, fer un matís: no és que l'Estat tingui ara cap excés de generositat amb Catalunya; són ingressos que deriven del bon comportament de l'economia catalana. I, precisament, l'anomalia és el fet d'haver de funcionar amb un sistema de bestretes que arriben tard, que habitualment també arriben malament, i que ens impossibilita poder disposar dels recursos a mesura que els contribuents paguem els nostres impostos.

D'aquí també que en la nostra proposta de finançament singular plantegem que sigui la Generalitat qui recapti íntegrament tots els tributs que es paguen a Catalunya i després passem comptes a l'Estat, i no a la inversa, com passa ara. Ho estem veient aquests dies, la qüestió del finançament és un dels problemes més greus que pateix Catalunya, i precisament perquè ho condiciona tot. Així que espero, doncs, que tots els grups sabrem estar a l'alçada del moment i consensuar posicions, lluitar per un finançament just per a Catalunya.

Entro ja en la darrera part de la intervenció, sobre què no podrem fer sense pressupostos. Si bé avui portem a votació un suplement de crèdit d'un import elevat, i malgrat que hem fet tots els esforços possibles per minimitzar els efectes de la no

aprovació dels pressupostos, també és evident que moltes qüestions no podran tirar endavant.

Un exemple ben evident són els 50 milions d'euros que reservava el pressupost per a la implementació de mesures educatives acordades en el marc del Grup Impulsor de Millores Educatives, una qüestió que generava consens que no podrà tenir dotació pressupostària. El cas del val escolar, que finalment n'hem reduït l'import previst per tal de poder-lo fer extensiu als alumnes de secundària, però ajustant-nos al mateix crèdit pressupostari que teníem l'any 23. O, també molt rellevant, una bona part de les inversions, les que no corresponen a compromisos pluriennals, que no podran incorporar-se als pressupostos prorrogats; aquí estem parlant de centenars de projectes d'obra pública frenats arreu del país.

En l'àmbit fiscal, una rebaixa en l'IRPF a les rendes de menys de 35.000 euros, que també haurà d'esperar al proper exercici. Era una mesura important en un context de pressions en el cost de la vida, que afecta especialment famílies amb menor renda. Continuant en matèria de fiscalitat, i vinculat a l'habitatge, recollíem un increment de tres-cents a cinc-cents euros de la deducció al lloguer aplicable a diferents col·lectius, amb especial incidència en els joves, incrementant, a més, el límit de renda per poder-hi optar, passant dels vint mil als trenta mil euros.

Sobre tot això, assumim el compromís, doncs, de poder recuperar aquestes mesures en una propera legislatura.

I, per concloure, podríem fer un repàs molt més extens de tot allò que recollien aquests comptes i que no podem incorporar via suplement de crèdit, però crec que ara tots som ben conscients dels efectes de no tenir-ne, de la realitat que suposa una pròrroga. I ara toca posar en valor tot allò que sí que hem pogut salvar i començar a refer confiança per reconstruir consensos. El primer pas és la convalidació d'aquest decret llei. Els darrers dies n'hem pogut parlar amb els diferents grups, crec que sempre amb bona predisposició per part de tot l'equip d'Economia i meva.

I, bé, doncs, agrair-vos la sessió d'avui, i esperem que tot això pugui tirar endavant. Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. A continuació passem a la intervenció dels representants dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Aquest torn de paraula serà de cinc minuts per a cada grup parlamentari, tal com es va acordar a l'última reunió de representants.

En primer lloc, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el senyor Raúl Moreno Montaña. Quan vulgui.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera Mas. El Govern ens porta a consideració avui un decret per ampliar partides pressupostàries de l'actual pressupost prorrogat, el del 2023, de 1.840 milions d'euros. I, tot i que la xifra no és menor i que algú pot pensar que es tracta d'incrementos per millorar els serveis que donem, des del nostre grup parlamentari, doncs, considerem que serviran poc més que per aixecar la persiana, eh? I ens expliquem.

Dels 1.840 milions d'euros, més de la meitat, un 57,5 per cent, anirà a parar a despeses de personal, i un disset per cent correspon a acords sindicals ja adquirits pel Govern de la Generalitat, és a dir, l'increment retributiu del dos per cent del personal de la Generalitat de Catalunya, acords d'increment de plantilla, acords sindicals o convenis col·lectius i pagar nòmines, i, per tant, al funcionament ordinari de la Generalitat i a donar sortida als acords presos pel Govern de la Generalitat. Hi insistim, 1.058 dels 1.840 milions d'euros van a assegurar el funcionament ordinari, no nous serveis, no noves millores a la gestió del Govern de la Generalitat.

Val a dir que trobem a faltar –el decret no ho especifica i, per tant, entenem que no s'hi incorpora– la totalitat o com a mínim part dels acords sindicals negociats

amb Comissions Obreres i UGT en l'àmbit de l'educació, que és un aspecte que sembla que sí que incorporen en salut, però que obvien quan es parla d'educació. I considerem que és greu, més encara quan tenim en compte la situació d'emergència educativa en la que ens trobem: cal recordar els resultats de l'informe PISA, el malestar del professorat i el fet que som l'única comunitat autònoma que no ha revertit les retallades.

Dels 782 milions d'euros restants, els departaments que més import rebran seran els de Salut, Educació i Territori. I fent un repàs de a què es dedicaran trobem, per exemple, que l'increment en l'àmbit de Salut se'n va a pagar, doncs, la factura de la farmàcia i a garantir els terminis de pagament de l'activitat sanitària concertada del Siscat; són gairebé 300 milions d'euros.

En Educació, la meitat dels 218 milions d'euros d'increment és també per pagar factures, en aquest cas per al pagament de la nòmina delegada i despeses de funcionament de l'escola concertada, i 81 milions d'euros per garantir les beques menjador, els ajuts al transport i els serveis escolars; és a dir, despesa corrent, que, evidentment, s'ha de pagar. Aquests increments queden molt lluny del que incloïa l'acord de pressupostos d'aquest 2024 en l'àmbit educatiu, lluny de l'increment, evidentment, del deu per cent en la inversió d'Educació fins a arribar als 7.400 milions d'euros, i molt lluny també dels 25 milions d'euros per a l'equiparació del personal de l'escola concertada a l'escola pública.

I, en tercer lloc, pel que fa a Territori, els 161 milions d'euros d'increment van a pagar fonamentalment les obres de la línia 9 de metro, les bonificacions del transport públic i alguns compromisos de pagaments adquirits.

Aquests són els tres departaments on el Govern destinarà menys de la meitat d'aquest crèdit, en despeses que efectivament s'han de pagar, que són corrents, però que no milloren ni incrementen els serveis, les hores d'atenció o altres aspectes rellevants pel nostre grup parlamentari.

I no vull deixar de banda un breu apunt també sobre el testimonial increment en l'àmbit de drets socials: aquests 38 milions d'euros de 1.840 milions d'euros per assegurar el contracte programa signat amb els ajuntaments, per pagar l'increment de les tarifes acordades amb el nostre grup parlamentari als pressupostos del 2023 i que també tenen efectes el 2024 i que, de fet, vostès van fer efectives el 31 de gener de 2024.

I s'hi indica també per pagar l'increment de les tres mil places concertades de residència, centre de dia i persones amb discapacitat, també acordades amb el nostre grup parlamentari –que, per cert, no seran tres mil, són menys. Les condicions posades pel Departament de Drets Socials han fet que no es puguin concertar 373 places de residència, fonamentalment a l'àrea metropolitana, cosa que condemna els usuaris a pagar preus molt més alts per les seves places residencials.

També voldria fer un apunt pel que fa a Comforsa, l'empresa Comforsa. Ens alegrem que es respecti la seva autonomia perquè Comforsa sigui o continuï sent una empresa competitiva, tal com va aprovar a iniciativa del nostre grup parlamentari al Ple del Parlament. I, de fet, és una de les majors empreses del Ripollès i considerem que cal reforçar-la.

En termes generals, i per acabar, donarem suport a aquest decret perquè volem que Catalunya pugui aixecar la persiana i no paralitzar la tasca ordinària i necessària. Un decret fruit –vostè ho ha comentat– de la impossibilitat del Govern de cercar majories per aprovar uns pressupostos i també de la manca de responsabilitat d'altres forces polítiques. No és un decret que doni resposta a les prioritats que van marcar l'acord pressupostari del 2024 –de fet, en queda bastant lluny–, però no serem nosaltres qui ara, després d'una oposició responsable durant tots aquests anys, possem pals a les rodes perquè els catalans i les catalanes –els professionals de la salut, de l'àmbit de l'educació, de la protecció social– paguin les conseqüències de l'avançament electoral.

En definitiva, torna a ser per responsabilitat amb el país que donem suport a aquest decret, que, hi insisteixo, no recull cap innovació destacada pel que fa a la inversió i que l'únic que permet és que Catalunya hiverni uns mesos més, fins que –esperem– els ciutadans decideixin passar pàgina d'aquesta manera de gestionar –aquesta sí que seria una gestió singular del Govern– el pròxim 12 de maig.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, presidenta. Consellera, una prèvia: van tard, van malament i van sols. I, com sempre que van tard, van malament i van sols, llavors necessiten ajuda. I això és una mica el que els estem dient fa temps: el país no pot pair més, no pot aguantar més la seva incompetència.

Tot just fa quatre dies ens deien que tenien uns pressupostos tan magnífics que no veien altra solució que l'adhesió entusiasta d'aquest Parlament, i amb aquesta arrogància i amb aquesta solitud els pressupostos van caure. Perquè, miri, a Catalunya i a Espanya potser sí que vostès saben dialogar una mica, però el que és segur és que a Catalunya i a Espanya vostès no en saben gens, de negociar. No se'n surten mai, ja sigui l'amnistia o ja sigui rodalies; quatre molles, un copet a l'esquena i ja ho donen per bo. Llavors ens toca a Junts, que fins ara haurem estat oposició, fer la feina de govern, fer la feina que vostès no fan, sigui sequera, sigui pagesia, sigui educació, sigui llengua. Això sí, tenen els socialistes, que fins i tot quan ja van de cap al pou els acompanyen i hi salten junts, fidels a allò de «no només no fan d'oposició, sinó que han estat els primers que han ajudat el Govern a aguantar la seva posició». Però no n'hi havia prou: es van quedar tots dos sols, i el país, sense pressupostos.

I després va arribar la lletania de totes les plagues bíbliques contra Catalunya per no tenir pressupostos, dels milions que es perdrien. I avui, només en aquesta sessió avui de la Diputació Permanent, aprovarem, perquè els aprovarem, més de 2.000 milions d'euros per cobrir les necessitats més peremptòries del país. En què quedem, consellera? Es perdien o no es perdien? Evidentment, no. Vostès van fallar en els pressupostos, però com sempre Junts per Catalunya no fallarà al país.

Però, hi insistim, aquestes no són maneres de fer les coses. No menystenim aquest mecanisme de suplementos de crèdit extraordinaris ni el fet de fer-ho a la Diputació Permanent. Tanmateix, mesures d'aquesta importància –en aquest cas, un decret per valor de més de 1.800 milions d'euros– són decisions que haurien d'haver-se treballat fa molt temps d'una manera molt diferent; com els hi dèiem, haver consensuat, haver discutit, haver negociat els pressupostos que necessitava el país. I aquí a la meua esquerra hi ha la companya Mònica Sales, que sempre va estar disposada a reunir-se, i sabem quines són les reunions que hi van haver, o més aviat les que no van tenir lloc.

Però la incapacitat d'aquest Govern, ara ja en funcions, d'arribar a acords de país ens ha portat a la situació actual. A Junts per Catalunya ho tenim clar, molt clar: no ens podem permetre com a país que els serveis socials i educatius es vegin afectats per una mala gestió de govern, perquè no es tracta d'un programa o d'unes quantes places que queden compromeses, sinó de centenars o de milers de persones que es veurien afectades i que quedarien enrere, la qual cosa només entorpeix encara més el dia a dia del país. I, això, li deia, consellera, que no ens ho podem permetre.

I, més enllà d'aquests àmbits, projectes essencials com LEITAT, com Fira 2000, com Comforsa, són exemple de competitivitat de Catalunya en múltiples camps, i també són exemple d'aquest teixit empresarial que s'ha sentit abandonat, consellera, que s'ha sentit que no ha estat escoltat pel Govern. I per això avui també els enviem

un missatge clar: Junts per Catalunya hi és, hi som i hi serem; més que hi serem ben aviat, hi poden comptar.

Però avui, consellera, novament hem trobat a faltar un punt d'humilitat, de reconèixer l'equivocació, aquesta supèrbia que cap govern es pot permetre, molt menys vostès. I, com sempre, cap autocrítica. I, com sempre també, no pateixin, que aquí hi ha la gent de Junts, que sempre portem les ulleres de país i no de partit.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Gràcies, presidenta. Bé, gràcies també, senyora consellera. Pretenen aprovar un pressupost..., bé, un suplement de crèdit per valor de 1.850 milions per compensar, com han dit altres diputats, doncs, la falta d'acord dels pressupostos de 2024. Cal recordar també, com han dit altres diputats, que van començar a negociar tard, perquè van presentar els pressupostos tard en aquesta cambra, ja amb el curs començat.

I, en el preàmbul, és veritat que fan un esforç per justificar les causes del decret llei, però, la veritat, jo no trobo que concretin molt com destinaran aquests diners. I a nosaltres ens semblen dues coses, no?: que necessiten els diners, perquè, com sempre, gasten més del que ingressen, i que una partida de 1.850..., és absolutament extraordinària. Sembla un clar intent de fer electoralisme, amb les partides que han comentat també anteriors diputats, per la porta del darrere, perquè no han aconseguit aprovar els pressupostos.

Per descomptat, VOX hi votarà en contra, en coherència amb l'esmena a la totalitat que vam presentar en el projecte de pressupostos de 2024.

I també es torna a veure, ja que estem en període preelectoral, que el PSC torna al rescat del Govern separatista.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; bon dia, diputats, diputades, gent que ens està seguint, consellera, presidenta. Bé, nosaltres facilitarem que es tramiti aquest decret. Pensem que hi ha algunes mesures que són importants i que és necessari que vagin endavant.

I aquí voldríem destacar, però, que aquest decret va tard. Segueix en la línia, malauradament, que ha definit el Govern, que és de no anar –pensem– a abordar aquelles qüestions de fons i estructurals i a donar-hi una volta i a plantejar el model de país que creiem que des d'una esquerra transformadora, que des d'una esquerra nacional s'hauria de contraposar a aquell model de «més del de sempre». Però, en tot cas, va a posar uns pedaços i va a tapar uns forats que a nosaltres ens sembla que són importants, tant pel que fa a la consolidació d'acords arribats –per exemple, amb els sectors educatius– com pel que fa a elements que ens semblen claus per al país, com pot ser l'ajuda a Comforsa i, per tant, poder resoldre aquesta situació de que uns directius, amb uns sous estratosfèrics, de nou actuant amb tota la perversió, doncs, han deixat contra les cordes una empresa clau i estratègica que ens sembla que dibuixa el model de país que ha de ser, com és una siderúrgica pública catalana al Ripollès.

Tot i així, no hi podem votar a favor. I no hi votarem a favor perquè..., d'això no n'han parlat, no ho han comentat, però veiem aquí 240 milions d'euros que van a avalar Fira SA, i ens sembla que no és el model de país i que no podem compartir aquest aval. Per tant, com que haurem de votar en bloc aquest decret, nosaltres farem una abstenció. I el que sí que ens hagués agradat és que aquesta qüestió no s'hi

hagués inclòs. Disculpin, són 227 milions d'euros, per ser precisos. I a nosaltres ens sembla que això no ho podem compartir en cap cas.

En definitiva, i ja ho deien altres diputats i diputades, és un decret llei que va a posar pedaços, a fer front a despesa corrent, a complir amb una sèrie d'acords que hi havia en diferents sectors i que, per tant, ens sembla important que pugui anar endavant, però que –malauradament, no ens sorprèn– no va cap a cap dels elements que els hi hem estat plantejant durant tota aquesta legislatura.

I, aprofitant per entrar també en la qüestió de context que plantejava vostè, nosaltres ja els hi vam traslladar quan vam començar a parlar de pressupostos. Hi havia dos dibuixos possibles de país per parlar de pressupostos. Hi havia el dibuix de país possible que havien estat seguint fins al moment i amb el qual tenien un acord amb el Partit Socialistes i fins i tot Junts, malgrat els estirabots, s'hi plegaven també i deien que la majoria de mesures els hi semblaven bé; o hi havia la possibilitat de dibuixar una alternativa al model «sociovergent» de tota la vida, una alternativa de país que dibuixés polítiques d'esquerres, que tenia altres majories possibles al Parlament com a mínim tan fermes com les que van arribar al final amb els pressupostos. Però, en tot cas, podien contraposar dos models de país: el model de país de tota la vida, el model de país de la «sociovergència», el model de país que podien acordar amb el PSC més a la dreta de la història i amb gran part d'afalacs, i malgrat els estirabots d'agradaments per part de Junts, o el model de país que podíem dibuixar des d'una esquerra nacional.

Nosaltres érem aquí, nosaltres els hi vam plantejar. I aquest era un model de país de la renda bàsica universal; aquest era el model de país de legislar per garantir el dret a l'habitatge des d'aquí; aquest era el model de país dels 1.000 milions d'euros en inversió en habitatge públic; aquest era el model de país dels projectes estratègics en clau d'avançar en l'energètica pública, en clau de plantejar una distribuïdora pública, que ens podia donar resposta a la situació de KO de la pagesia i a la situació de KO de les famílies que han d'anar a comprar l'alimentació, cada cop més elevada, i aquí hi podíem intervenir. I, en definitiva, era el model de país en el qual l'Administració, en el qual el Govern de la Generalitat, en el qual el Parlament de la Generalitat podia intervenir per garantir drets, podia intervenir per fer front a les urpes del mercat i podia intervenir per dibuixar quin era el nou model de país que volíem i per explicar per què som independentistes i per què és necessari ser independentistes per millorar les condicions de vida de la majoria de població.

Això no ha passat, això no s'ha volgut abordar i, en tot cas, ara som aquí. Per tant, facilitarem la tramitació d'aquest decret, però seguirem treballant des de la CUP per dibuixar aquest model de país d'esquerra nacional, aquest model de país per a les majories, i tenint clar que quan es governa o es diu que es governa per a tothom es governa de la mà i per als de sempre, i aquest per nosaltres és un dels errors que han comès vostès durant aquesta legislatura.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. Gràcies, consellera, per la seua explicació. El que veiem avui és que el Govern ens porta a votació aquest decret d'ampliació del crèdit que d'entrada sí que ens dona la raó a tots i a totes aquelles que dèiem que el fracàs, consellera, dels seus pressupostos no havia d'implicar obligatòriament que aquests recursos es quedaren al calaix. De fet, el 13 de març semblava, segons vostès, que s'acabava el món.

Doncs bé, avui es demostra que era possible posar gairebé 2.000 milions d'euros al servei de la ciutadania i que, a més, era possible complir els acords amb els agents

socials, amb els agents econòmics, sense empassar-se l'ampliació de l'aeroport del Prat i sense empassar-se que Catalunya siga el casino d'Europa.

Perquè, a més, és possible governar d'una altra manera, és possible transformar Catalunya, és possible governar pensant en un model del segle XXI i també posar en marxa mesures socials que són necessàries per avançar en la transició ecològica, que ha de ser justa. Però, per a fer-ho, se necessita convicció, se necessita coratge i se necessita lideratge, i són tres qualitats que en cap moment ha demostrat el Govern d'Esquerra Republicana durant aquests tres anys.

De fet, no només això, sinó que és que també, consellera, l'hi he de dir, hem vist durant aquests dies, doncs, membres del Govern de la Generalitat reunir-se amb collectius de treballadors i de treballadores, també amb entitats, també amb agents socials, per posar-los la por al cos i per acusar-nos a les forces que no havíem donat suport als seus pressupostos pràcticament d'haver-los deixat sense recursos a voluntat, oblidant el que jo crec que aquí és el pal de paller, que és que la principal responsabilitat que en aquest país no hi haja pressupostos és del seu Govern i, en última instància, del màxim responsable d'aquest Govern, que es diu Pere Aragonès i que és el seu president.

Vostès tenien l'obligació de recollir els suports suficients per poder tirar-los endavant. Però, en lloc d'això, vostès estaven escollint, més d'un any abans de la convocatòria electoral ordinària, el candidat del seu partit, perquè això va ser el gener del 2024, per favor, quan les eleccions eren el febrer del 2025. Per tant, totes aquí sabem exactament el que ha passat.

Avui es demostra que no només era fals el que vostès deien, perquè, per exemple, cap treballador o treballadora pública tenia per què quedar-se sense la pujada salarial que es mereixen, que els toca i que s'havia promès, sinó que també hem vist com el Govern ha volgut jugar a l'electoralisme amb les millores que el país necessita. Ho van fer durant la negociació dels pressupostos i ho ha fet avui vostè amb la seua intervenció. I jo he de dir que és decebedor, és profundament decebedor que Esquerra Republicana estiga en aquesta actitud.

I, dit això, i després de la intervenció seua d'avui, jo li dic que nosaltres votarem a favor, però costa fer-ho després de la intervenció que vostè ha fet avui. Perquè, a més, aquest és un decret de mínims, queda moltíssima feina per fer. Aquest decret, evidentment, no tira endavant les transformacions que el país necessita. No ho han fet en tres anys i, evidentment, no ho fan amb aquest decret.

Però jo l'hi dic, nosaltres som gent de paraula, i crec que ho hem demostrat quan als altres els agrada i quan als altres no els agrada. Nosaltres hem dit sempre que totes aquelles mesures, grans o petites, que siguen en favor de la ciutadania i en favor del país comptaran amb el nostre suport, i, en conseqüència, nosaltres avui donarem suport a aquest decret.

És cert que contempla algunes millores que són necessàries en l'àmbit dels drets socials, de l'educació, de la salut i, per tant, com dic, vot positiu. Però sí que m'agradaria també destacar que n'hi ha qüestions que s'han quedat fora, que s'han quedat pel camí. Aquest decret no serveix per fer front a la seua deixadesa i als seus jocs de mans, que, per exemple, ens hem trobat en salut. És cert que hem vist millores salarials de l'Institut Català de la Salut, però, alhora, vostès han empès els centres hospitalaris a acomiadar els seus treballadors temporals. I això té dues conseqüències: primer, n'hi ha gent que es queda sense feina i, segon, els que es queden tenen encara les esquenes més carregades de treball.

En educació, en la seua línia. Han creat un altre «lio», un altre greuge comparatiu: habiliten un fons per pagar l'acord de la mesa sectorial de salut, però no habilita el fons per pagar els acords de la mesa sectorial del personal docent. I no s'hi val a dir, consellera, que l'acord docent estava supeditat a l'aprovació del pressupost, perquè també ho estava el xec per al material escolar i, en canvi, sí que ha pogut tirar endavant.

De totes maneres i en qualsevol cas, votarem a favor per responsabilitat, per responsabilitat amb tots i totes aquelles que estan esperant aquestos recursos, perquè, com ja hem dit moltes vegades, la nostra funció, el nostre paper, evidentment, és facilitar-li la vida a la gent i no facilitar-li la vida al Govern. En qualsevol cas, com dic, votarem a favor, a favor de la gent, però no a favor de les renúncies del Govern ni de la seua manca de lideratge.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señora presidenta. Señora *consellera*, viene usted aquí al Parlamento, a la Diputación Permanente, a pedirnos el apoyo para una ampliación de crédito a los presupuestos prorrogados y lo hace con un discurso lleno de reproches, lleno de reproches al Parlamento, que no aprobó los presupuestos que ustedes presentaban.

Yo quería decirle que para nosotros este decreto es una demostración de la negligencia permanente de su Gobierno y en la que están instalados desde hace mucho tiempo. Yo creo que el fracaso de estos presupuestos no se debe imputar a los grupos parlamentarios que no les apoyaron, sino sobre todo a la negligente gestión de su Gobierno.

El proyecto de presupuestos de su Gobierno no llegó en tiempo y forma, no llegó en el mes de octubre del año pasado. Ha llegado, como quien dice, hace cuatro días. Y solo en los últimos doce años... Hay que decir que ustedes en esto tampoco son pioneros, porque en los gobiernos anteriores solo se han presentado puntualmente una vez en los últimos doce años. Y una vez usted presentó el proyecto de presupuestos tarde, entonces todo fueron prisas, todo eran apelaciones a la responsabilidad a los grupos que, supuestamente, parecía que estábamos obligados a aprobarlos *per no deixar el país sense pressupostos*.

Después, una vez el proyecto de ley fue tumbado por falta de apoyos, previsible para su Gobierno porque ustedes son un gobierno que tenía un apoyo de solamente treinta y tres diputados de 135, entonces nos acusó a todos de irresponsables por haber privado al país *d'uns pressupostos*.

Y luego ya, seguidamente, se ha hecho tan evidente que la prórroga presupuestaria no es suficiente para llevar adelante los compromisos económicos del Gobierno que ustedes nos tienen que traer aquí un decreto ley que no deja de ser un parche para arreglar los jirones que se abren en la ejecución presupuestaria.

Por lo tanto, nosotros creemos que este decreto ley es la constatación de la chapuza y de la debilidad orgánica de su Gobierno, que son endémicas. Y, además, se aprovecha para legislar sobre una función pública, se aprovecha para hacerlo por decreto ley, que es uno de los defectos en los que más frecuentemente ha incurrido su Gobierno.

Nosotros, obviamente, estamos de acuerdo en que hay que aportar los fondos necesarios para el pago de las nóminas y para los compromisos de gobierno, pero no estamos de acuerdo con utilizar sistemáticamente la vía del decreto ley para legislar sobre temas de función pública y de otros. Por lo tanto, nosotros no vamos a blanquear esta negligencia y esta chapuza del Govern, continuada, y desde hace meses en materia presupuestaria, y no apoyaremos el decreto ley que ustedes nos traen hoy.

La presidenta

Té la paraula ara, per part del Grup Mixt, el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, presidenta. Bé, primer de tot, agrair a la consellera l'explicació que ha plantejat.

Bé, quan es governa, la responsabilitat sempre és de qui governa. Ja sé que és una frase molt simple. (*Veus de fons.*) Sí. Si creu que no, doncs, deixi pas a uns altres, perquè el que estan fent vostès és reconèixer implícitament la seva incompetència. I una estratègia política que consisteix bàsicament en dir que el Govern no té cap responsabilitat i la culpa és tota de l'oposició és una estratègia política –ho dic amb tota humilitat– molt feble. No sé on els portarà, però com a mínim soc escèptic.

Seré molt breu, perquè és evident i s'ha explicat perfectament: fan servir aquest mètode habitualment, que és introduir algunes mesures que són pràcticament indiscutibles per a tothom, però després hi ha un fons extraordinari de 1.058 milions d'euros que tampoc no tenim cap tipus de garantia de com el faran servir. Per tant, nosaltres, des d'aquest punt de vista, tampoc no podem donar suport a aquest decret.

I després hi ha una altra cosa que ens fa impossible donar-hi suport, i és que la sensació que hi ha darrere d'això no és només una qüestió d'urgència, sinó que fan servir aquesta Diputació Permanent i aquest debat al servei del seu argumentari de campanya. És a dir, el que vostè acaba d'explicar aquí és el que està explicant allà on va el senyor Aragonès. I nosaltres entenem que fer servir la Diputació Permanent com a instrument de campanya electoral..., francament, no crec que sigui massa adient.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Raquel Sans Guerra.

Raquel Sans Guerra

Gràcies, presidenta. Consellera, gràcies per les seves explicacions, i gràcies també per estar al timó del Govern de la Generalitat intentant posar solució allà on altres hi han posat irresponsabilitat.

I avui aquí hem escoltat molt atentament, per cert, aquestes lliçons d'humilitat que ens han donat, i realment jo he escoltat molt atentament perquè sempre és bo aprendre dels millors en cadascun dels camps d'expertesa i, per tant, atentament hem escoltat les lliçons d'humilitat que ens han donat. Seria humil també reconèixer que aquí hi va haver una irresponsabilitat no donant suport a uns pressupostos que incloïen 3.200 milions d'euros d'ampliació de la despesa. Avui el que ampliem són 1.800. Per tant, jo crec que no cal saber-ne gaire de matemàtiques per saber que 3.200 no és el mateix que 1.800.

I alguns feien referència a coses que no ha inclòs aquest decret o que no s'hi han pogut incloure, com per exemple els acords sindicals en l'àmbit educatiu. Són polítiques que no estaven aprovades pel Govern i, per tant, era difícil que es poguessin incloure en un exercici de pròrroga pressupostària. No és gratuït. No es pot fer el mateix amb la pròrroga que, en aquest cas, amb uns nous pressupostos.

I, per exemple, posava l'exemple la senyora Albiach del val escolar. És que el val escolar era una política que estava inclosa al pressupost del 2023. Per tant, això sí que s'hi podia incloure; el que s'ha fet és reformular-ho. Per tant, no és el mateix. I sí, s'ha incrementat, s'ha ampliat a la secundària. Als pressupostos del 2024 eren 55 milions d'euros; en aquests tornem als cinquanta. Per tant, havien de ser setanta euros per a cadascun dels escolars; aquí passem a seixanta. I, per tant, sí, sí que té conseqüències fer una pròrroga pressupostària.

Però, tot i així, també hem sentit altres afirmacions que parlen de majories..., sentíem el diputat de la CUP parlant de majories alternatives. Jo voldria dir que les sumes no hi eren (*veus de fons*) i que les majories alternatives no hi eren i que en els acords sempre calia una de les dues formacions més grans... (*Veus de fons.*)

La presidenta

Silenci, si us plau. Silenci.

Raquel Sans Guerra

Sí, demanaria respecte també per la meva intervenció. Gràcies.

La presidenta

Ja està, ja ho demano. Gràcies.

Raquel Sans Guerra

Gràcies. Doncs..., és a dir, les sumes no hi eren, i calia o el PSC o Junts per Catalunya per sumar i per tenir aquestes majories. Per tant, fem referència a les matemàtiques.

I el que han deixat de fer aquests pressupostos són coses importants. I, per exemple, em refereixo al meu territori: el tramvia del Camp de Tarragona hi estava inclòs, la mobilitat sostenible estava inclosa en aquests pressupostos, i això obligarà a retardar-ho. I això, em sap molt de greu, però..., no és estar al costat de la gent.

I aquí a qui es rescata no és al Govern de la Generalitat, sinó que es rescaten els serveis públics del país. I les receptes de fer-ho millor ja les hem sentit en el passat. És que ja la vam sentir en el passat, la recepta dels millors. Els millors, que van estar una dècada retallant, una dècada de retallades que ara tot just aconseguíem revertir, i que, a més a més, van anar acompanyades de reducció d'impostos per a la gent més rica. Mentre es deixaven de construir dessaladores que ara tenen un impacte –i després en parlarem–, es reduïen els impostos a la gent més benestant. I això són polítiques que aquestes receptes dels que ho volien fer millor ens han portat en l'actualitat.

Per tant, nosaltres, òbviament, donarem suport a aquesta pròrroga pressupostària. I agraïm al Govern de la Generalitat i en aquest cas a la consellera Mas la feina feta per intentar trobar el màxim de recursos possible per als serveis públics del país, que són els veritablement damnificats per la irresponsabilitat dels grups d'aquesta cambra. Gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem ara a la votació. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 3/2024. S'inicia la votació.

Vots a favor?

Quinze vots a favor, per part de Partit Socialistes i Junts, En Comú Podem i Esquerra.

Vots en contra?

Un vot, per part de VOX.

I abstencions?

Tres vots, per part de Ciutadans, la CUP i Grup Mixt.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 3/2024 ha estat validat. Atès que no hi ha hagut cap petició, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei.

I passem ja al següent punt de l'ordre del dia. Esperem un moment que entri el conseller, que hem anat àgils. *(Pausa.)*

Decret llei 2/2024, del 26 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i de mesures financeres i de gestió per a pal·liar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica

203-00041/13

Iniciem, doncs, el segon punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 2/2004, del 26 de març, de concessió d'un suplement de

crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i de mesures financeres i de gestió per pal·liar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica.

En primer lloc, d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té, doncs, la paraula el conseller, el senyor David Mascort i Subiranas. Quan vulgui.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (David Mascort i Subiranas)

Bé, bon dia a tots i totes. D'entrada, gràcies. Com deia la presidenta –gràcies, presidenta–, som aquí per exposar-los el contingut del Decret llei 2/2024, del 26 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 23 prorrogats per al 24 i de mesures financeres i de gestió per pal·liar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica, i per demanar-los la seva convalidació.

És evident que la principal raó per la qual som aquí és el rebuig per part d'alguns grups al projecte de llei de pressupostos del 24, el pressupost més expansiu de la història d'aquest país, 43.700 milions, i en el qual hi havia 1.000 milions d'euros per fer front a la sequera, una inversió mai vista en aquest país en el cicle de l'aigua.

Com a conseqüència d'aquesta negativa, és evident que el pressupost prorrogat del departament que tinc l'honor d'encapçalar presenta algunes mancances per cobrir les inversions necessàries i per millorar i, per tant, tancar les inversions previstes que teníem en aquest 2024.

També, alhora, és insuficient per donar el suport que requereix el sector primari afectat per la sequera d'aquest país. Fa més de tres anys –ho saben perfectament i després, en la compareixença, m'hi estendré– que en el nostre país plou per sota la mitjana i que estem vivint la pitjor sequera de la història des de que tenim dades. Fins ara era la del 2008, que va durar divuit mesos; aquesta ja en dura quaranta-dos.

Aquests dos elements, la persistència de la sequera i, evidentment, el rebuig als pressupostos, comporten la necessitat inajornable de disposar d'alguns recursos econòmics més, que és el que preveu aquest decret llei. Em consta que fa unes setmanes vàreu tenir alguns dels diputats que sou aquí o d'altres dels vostres grups una reunió amb el secretari general per explicar el decret llei. Ara hi entraré amb més detall, però vosaltres –crec que tots els diputats i diputades– teniu el coneixement de tot l'abast del decret llei.

Bàsicament, aquest decret llei té tres objectius prioritaris: garantir l'execució de les obres planificades per a aquest 2024, algunes del pla de gestió del districte de la conca fluvial de Catalunya; possibilitar la realització d'actuacions d'emergència que permeten, en alguns casos, millorar o dotar de més recurs la població, i, en tercer lloc, assegurar mesures de suport al sector primari, perquè és la nostra obligació garantir la seva continuïtat davant la greu situació de la sequera que pateixen alguns d'ells des de fa tres anys. Amb aquests tres objectius..., aquest decret llei els canalitza a través d'aquesta proposta de diversos suplements de crèdits, que pugen a un total de 145,3 milions d'euros.

Pel que fa al primer objectiu, el de garantir l'execució d'obres ja planificades, algunes ja en execució, com per exemple l'ampliació de l'ETAP del Besòs, en el pressupost del 24 hi havia els 27 milions i mig necessaris per dur a terme aquesta actuació, per pagar aquesta actuació. I, per tant, aquesta obra, que té com a objectiu la millora de la garantia de l'abastament d'aigua potable, d'aigua per a la regió metropolitana de Barcelona, que és clau dins la planificació..., per assegurar aquesta suficiència hídrica de l'abastament urbà d'aquest territori.

Pel que fa a les actuacions d'emergència, pel que fa al segon objectiu, aquest suplement de crèdit per poder fer efectives aquestes obres i així assegurar l'abasta-

ment d'aigua a la població i les activitats, ens trobem amb diferents actuacions. La primera, la de les dessaladores mòbils, dessaladores flotants, diferents actuacions per portar aigua per obtenir més recurs; aquí hi ha un total de 30 milions d'euros. La construcció dels pous profunds i altres pous i millores a la xarxa, que aquí hi ha un total de 18,6 milions d'euros. I les actuacions en matèria de prevenció d'incendis forestals, que s'han de dur a terme de manera extraordinària respecte d'altres campanyes com a conseqüència d'aquesta situació persistent de sequera; aquí hi entren tant la retirada d'arbres morts, d'arbres secs, com els treballs forestals per a la generació d'aigua blava o l'aplicació de mesures extraordinàries per reduir els danys de la fauna cinegètica que, per culpa de la sequera, estan causant molts més danys en els sembrats dels que seria habitual. Aquí tenim un total de 9,1 milions d'euros.

El tercer i darrer objectiu, el d'assegurar el suport al sector primari: aquí hem de ser capaços d'assegurar la possibilitat inajornable de seguir publicant noves convocatòries d'ajuts a aquest sector primari. És evident que és imprescindible. Sí, ho hem fet ja el 23. Vull recordar que és la primera vegada a la història que hem convocat ajuts per sequera, tant per als cultius de secà del 22 com per a tots els que han deixat de regar i els de secà el 23. La quantia mínima imprescindible, de moment –a l'espera de quins són els danys durant el 24, eh?–, que hem quantificat per a aquests episodis de sequera són 50,5 milions d'euros.

Tot això va acompanyat de l'increment imprescindible de les dotacions de personal del nostre departament. Una ampliació de persones, de personal, que ja teníem prevista, i que, per tant, hem de fer efectiva per acompanyar bàsicament el sector primari, dotar les oficines comarcals del personal necessari per la situació, per les circumstàncies extraordinàries en les quals ens trobem al nostre país, però també necessitats específiques de personal d'altres unitats, no només de les oficines comarcals, tant pel que fa a autoritzacions ambientals com al desplegament de serveis territorials, no només a les oficines comarcals, també als serveis territorials.

A les reserves nacionals de caça, amb els problemes que estem tenint per culpa de la sequera en aquests espais; tot el desplegament de la PAC i la flexibilització que hem fet ara també té a veure amb la situació de sequera que tenim al nostre país.

Tota la qüestió d'ordenació ramadera, sanitat animal, l'alimentació animal, els medicaments, tot això..., estem tenint una acumulació de feina extraordinària per culpa de la sequera. I això fa que, en total, necessitem aquestes 209 persones, que són 9,6 milions d'euros.

Per tant, en total, els tres objectius explicats pugen a aquests 145,3 milions d'euros. I aquest decret llei proposa finançar aquest crèdit a partir dels majors ingressos previstos, tal com contemplava la proposta de pressupostos.

Al final del decret llei, finalment, també hi ha dues disposicions normatives que proposem modificar. Una que ja estava inclosa en el pressupost també del 24, que és la modificació del Decret llei 4/23, a l'article 1.2, lletra b, la necessària autorització de l'increment en 300 milions d'euros de l'endeutament d'ATLL, que té ja autoritzat per a aquest 2024. Com deia, ja estava previst en la proposta de pressupostos i és imprescindible per cobrir les necessitats d'inversió relacionades amb els projectes de rehabilitació de l'ETAP del Ter, la canonada de desdoblament de la Trinitat i l'ampliació de la planta de tractament del Llobregat.

Per acabar, també proposem en aquest decret llei modificar el Decret 4/2018, de manera que amb aquesta modificació l'Ens d'Abastament Ter-Llobregat, especialista en gestió de xarxes, també pugui assumir la gestió de l'explotació del manteniment del canal Segarra-Garrigues, que fins ara feia la societat estatal Acuaes, i que ara hem conveniat que ho faci directament el Govern de la Generalitat a través d'aquesta societat.

Per tant, aquest decret llei el que permet és assegurar les inversions que tenim previstes ja durant aquest 24, tant pel que fa a obres d'emergència com a l'activació de diferents mesures per assegurar el proveïment d'aigua. I entenem nosaltres que és un decret llei prioritari i inajornable per al Govern per poder seguir gestionant

aquesta situació de sequera tan complicada que estem vivint, aquesta gestió quirúrgica que fem de la sequera.

Perquè és evident que els efectes d'aquesta emergència climàtica a la qual ens deien que hi arribaríem el 2040 o el 2050 els tenim a sobre, que aquesta sequera està sent la més llarga, dura i persistent de totes les que hem viscut fins ara. I, per tant, aquesta feina que portem fent de treballar coordinats, de treballar amb tothom, d'escoltar tothom, de diàleg, de mà estesa, crec que avui s'hauria de veure corroborada amb la convalidació d'aquest decret llei, i, per tant, els hi agrairia que tinguessin l'amabilitat de votar que sí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. A continuació passem a la intervenció dels representants dels grups parlamentaris per fixar la seva posició. Aquest torn de paraula serà de cinc minuts per grup parlamentari, tal com es va acordar a la darrera reunió de representants. Té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la senyora Alícia Romero Llano.

Alícia Romero Llano

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller. Em cenyiré en aquest decret perquè tinc moltes ganes de dir-li coses, però, com que després ja compareixerà, ja tindrem més temps després.

En tot cas, si aprovem aquest decret no serà per la nostra amabilitat, que hi és tota, sinó perquè creiem, doncs, que, malgrat les seves improvisacions, faltes de planificació i moltes vegades faltes de claredat, aquest decret llei és urgent i creiem que s'ha d'aprovar.

Patim prop de dos-cents municipis a Catalunya una situació de sequera. Gairebé 6 milions de persones veuen afectat l'ús de l'aigua, i aquesta limitació arriba a les persones i arriba també als sectors econòmics –ho sap vostè bé–: l'agrícola, l'industrial i també el turístic.

Llàstima, evidentment, que no haguéssim fet les coses abans, perquè no estaríem on som ara. És a dir, no hauríem d'haver arribat mai aquí. LACA ja el 2019 i el 2020 avisava d'aquesta situació de reducció de la pluviometria, i, per tant, això ens hauria d'haver portat a treballar més en l'oferta de l'aigua i no tant en la demanda, que és el que ha fet el Govern de la Generalitat tot aquest temps.

Vam pactar en els pressupostos del 23 tot un seguit d'inversions. Ha costat que s'arrenquessin, ha costat iniciar-les. Algunes d'aquestes estem satisfets que entrin en aquest decret, com aquests 27,5 milions d'euros de l'ETAP del Besòs, que, com dic, ja hauria d'estar iniciada, ja hauria d'estar en marxa, i hem perdut també aquí alguns mesos per part del Govern, no?

Però, en tot cas, és important que aquest decret pugui tirar endavant, perquè és veritat que aporta inversions que són necessàries per la greu situació que patim de la sequera, no? Parlava jo d'aquesta del Besòs, que és molt rellevant per poder abastir d'aigua en els propers temps l'àrea metropolitana, però també de tot l'aval que hi ha, de 360 milions, a l'ens Aigües Ter-Llobregat, molt rellevant. Les mesures extraordinàries que hi ha també d'ajuts al sector agrari, que aquesta també és una de les propostes que ja es va aprovar en el debat que vam tenir sobre el Ple de la sequera, i, per tant, el que fem d'alguna manera és posar negre sobre blanc moltes solucions que van sortir en aquell Ple i que es van aprovar. I, per tant, doncs, en aquest sentit n'estem satisfets.

Ara, hi ha algunes coses que ens sorprenen del decret. Parla de 30 milions d'euros per a mesures extraordinàries, no? Ara ens deia vostè que podria ser per a aquestes plantes dessaladores mòbils –després hi entraré més, en la compareixença–, però sembla que hem escoltat que seria..., aquesta inversió que es necessitaria per a aquestes plantes és de 100 milions i en canvi en el decret només n'hi ha 3. A veure

si ens ho pot..., com a mínim ens pot aclarir això. I si realment ha estat una proposta tan treballada és sorprenent que mai –mai– tampoc n'haguéssim sentit parlar fins fa tan sols unes hores. Però és veritat, és un decret que, malgrat la seva falta de planificació, la seva falta d'ambició, la seva falta d'escollir els experts des del 2019, que ens van avisant d'una situació molt greu, doncs, cal aprovar-lo.

Nosaltres el 2023 ja posàvem sobre la taula moltes d'aquestes inversions d'emergència. Creiem que sempre s'ha anat tard, i, per tant, doncs..., en fi, esperem que ara es pugui accelerar, tot i que ens costa pensar-ho, tenint en compte que estem ja en temps de descompte. Però esperem que posin vostès tots els mecanismes, tots els instruments, perquè, evidentment, això sigui possible.

També veiem aquí l'increment de dotacions de personal. Jo li vull recordar, conseller, que també en el pressupost del 2023 vam augmentar..., vam posar setanta-cinc persones, setanta-cinc persones d'ampliació de personal per fer front a tota la burocràcia, no?, que generaven els ajuts, i no van aconseguir posar aquesta xifra, en van posar una més petita. I ara, doncs, veiem una dotació de 209 en diferents àmbits, eh?, en diferents projectes o programes. Però en aquell moment ja n'hi demanaven 75. Potser si les hi haguessin posat avui ja estarien en marxa i podríem estar ajudant a aquesta simplificació administrativa que demanaven sectors com l'agrícola, l'agrari, que, a més a més, va venir a un ple i ens va, d'alguna manera, renyar per aquesta burocratització excessiva i aquest excessiu temps que dediquen a tasques que no són les seves prioritàries, no?

Per tant, com sempre, doncs, alguns clarobscurs en aquest decret, però, òbviament, nosaltres no ajudarem a que Catalunya s'aturi malgrat les eleccions. Moltes d'aquestes inversions estaven en el nostre acord pressupostari, es van aprovar en aquell Ple de la sequera, a la llei que es va aprovar l'any 2023, i, per tant, el que els hi demanem és que accelerin, que executin amb agilitat, i que puguem veure aquesta oferta d'aigua per fi en marxa a Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part ara del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, presidenta. Conseller, hi ha una evidència: l'escenari actual del pressupost 2023 prorrogat el 24 no preveu les mesures per fer front a la situació extraordinària i urgent davant de la sequera excepcional que estem patint, atès que es van acordar en la Llei 9/2023.

En matèria de sequera, les mesures preses són aquesta autorització de l'endeutament d'Aigües Ter-Llobregat per valor de 360 milions d'euros per tal que dugui a terme les inversions a l'estació de tractament d'aigua del Ter, la canonada de desdoblament de la Trinitat i l'ampliació de la planta de tractament del Llobregat.

En segon lloc, s'assumeix la gestió directa del servei d'abastament d'aigua a les poblacions de la xarxa de l'ATL i es crea l'Ens d'Abastament d'Aigua Ter-Llobregat per a l'explotació del canal principal Segarra-Garrigues, de la part corresponent a la Generalitat, entre les que s'inclouen tasques d'operació, conservació i manteniment de la infraestructura.

Ara bé, conseller, abans l'hi dèiem a la consellera Mas i ara l'hi diem a vostè: van tard, van malament i van sols, i sempre amb aquesta idea de que ja vindran altres a solucionar-ho. I una vegada més li hem de tornar a dir, i no ens cansarem de repetir-ho a aquest Govern: trobem a faltar sempre aquest punt d'autocrítica.

I quan diem que van tard no és retòric. De fet, encara ressonen a l'hemicicle les paraules de la seva antecessora dient: «No siguin catastrofistes, que hauria de deixar de ploure un any més perquè tinguéssim problemes reals, problemes greus.» Doncs ja els tenim. I d'això ens queixem, conseller, de l'acumulat d'aquest Govern,

de l'acumulat de la seva conselleria des que hi és, que hi és des de molt abans de ser conseller, ja ho sabem.

I li diem el mateix que li diem a la consellera: clar que hi som, clar que hi serem, clar que donarem suport a aquest decret. Si som nosaltres els que vam liderar aquest Parlament i vam fer moure aquest Govern per generar una resposta política determinada i raonada per fer front a la sequera. Cap pal a les rodes perquè aquestes mesures i aquestes dotacions es facin realitat. Per això les vam proposar, per això volem que es facin efectives. I que es facin efectives, conseller, efectivament; cada dia compta.

Les maquinàries dels partits han de fer campanya, però li demanem, i l'hi diem molt seriosament, que encara que estigui en funcions no decebi el crèdit que li atorga avui aquest Parlament. Encara que estigui en funcions, encara que li quedin quatre dies a la conselleria, no els desaprofiti. Hi estarem a sobre i el fiscalitzarem, perquè la seva feina fins ara no ens genera cap confiança –cap–, i el país ho pateix i el país no ho mereix. Per tant, confiança en el seu Govern en funcions, cap; en la seva conselleria en funcions –ja entén què li dic, quan li dic «en funcions»–, cap.

Però sí que tenim confiança en un equip tècnic qualificat que ara obté la confiança d'aquest Parlament no només perquè no s'aturi, sinó perquè faci a correu la feina que els seus responsables polítics han negligit. Li demanem, per tant, que transmeti a tot el seu equip de la conselleria, conseller, des del primer fins al darrer treballador i a tots els ens i organismes amb què es relacionen, que tenen el crèdit i la confiança d'aquest Parlament, i molt concretament de Junts per Catalunya, que el país els necessita, que el país els necessita com mai, perquè la sequera que patim és pràcticament inèdita.

Ja n'hi ha prou de carregar els neulers i culpabilitzar els ciutadans que es dutxen, les associacions esportives, les petites i mitjanes empreses i els ajuntaments que ofereixen serveis imprescindibles. Que el Govern i la seva conselleria assumeixin errors, si ho volen, però, tant si ho volen com si no ho volen, facin la feina que els correspon, que ja van tard.

Gràcies, conseller.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el senyor Joan Garriga Doménech.

Joan Garriga Doménech

Sí; gràcies, presidenta. Senyor conseller... Bueno, quieren aprobar este suplemento de crédito por valor de 145 millones para compensar estos gastos que no se pudieron aprobar con el presupuesto de 2024.

Dicen que se destinará a la ampliación de la estación del tratamiento de agua potable, 27 millones, del Besós; a actuaciones de emergencia, que van dando bandazos, porque hace dos días anunciaron que ya no querían traer barcos con agua, esos 30 millones que están previstos en el decreto, han cambiado otra vez de opinión. También prevén actuaciones en materia de prevención de incendios forestales –evidentemente, ya tenían que estar limpios esos bosques.

Y, en conclusión, podemos decir que pretenden hacer deberes ahora, después de años sin hacer nada, sin inversiones, sin desalinizadoras como la del Tordera, porque le falta energía, porque no tienen decisión; sin retener el agua, derribando presas, todo por su falta de decisión. Y, por supuesto, algo gravísimo que a los ciudadanos hay que recordárselo: que tenemos 138.000 millones de litros de agua que se despilfarran cada año por mal mantenimiento de tuberías, un auténtico escándalo.

Sinceramente, creo que los sucesivos gobiernos de la Generalitat –Junts, Esquerra, con el apoyo del PSC– han sido muy irresponsables con la gestión del agua. Cataluña es una región que no tendría que tener problemas de agua. Sobre todo cuando llueve poco tendríamos que tener reservas hidráulicas, y por su culpa, por su falta de gestión, no tenemos.

Y ahora, claro, ¿quién tiene que pagar el pato? Pues los vecinos, el turismo, las empresas. Sinceramente, creo que, en conclusión, este tema de la gestión del agua..., les tendría que caer la cara de vergüenza y tendrían que dimitir.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia, conseller. Primer de tot dir-li: per nosaltres un dels principals problemes, si no el principal, és que s'està abordant la qüestió de la sequera com si fos un problema aïllat, com si fos un problema que s'hagués produït per casualitat. I això no és així: la sequera és una conseqüència del canvi climàtic i és una conseqüència d'un model econòmic determinat, el model capitalista. I, a part de generar les problemàtiques vinculades a la sequera, provoca accentuar encara més les desigualtats i provoca accentuar-les encara més si pensem que el creixement pot seguir sent il·limitat i si l'explotació dels recursos pot seguir sent il·limitada.

Ara sentíem els seus socis prioritaris o preferits, o que a la pràctica han acabat sent els seus socis en aquesta legislatura, el PSC, parlant de l'oferta de l'aigua, com si fos infinita. Potser ja n'hi ha prou de *Don't look up*, potser ja n'hi ha prou de pensar que podem anar produint i creant aigua i que es pot anar inflant la bombolla aquesta de Hard Rocks, de macroprojectes, d'ampliacions d'aeroport, de quarts cinturons, de turisme i més turisme i més turisme, perquè ja anirem produint més aigua, que és infinita. Això no és així, senyors i senyores del PSC, i això no és així, senyors i senyores del Govern, que tenen el seu principal soci que és el PSC. Ja n'hi ha prou. Ja n'hi ha prou, no enganyem més la gent i no pensem que podem anar produint aigua infinitament.

I d'aquí s'expliquen mesures o propostes com la ruta de les dessaladores mòbils, que, si s'hi fixen en el mapa, és la ruta del turisme. Posem-ne a Barcelona, posem-ne a la Costa Brava, i anem a buscar tots aquells llocs on farà falta aigua perquè es preveu que hi hagi un gran nombre de turistes per posar-hi dessaladores. A nosaltres ens sembla que això no és una resposta seriosa, que això no és una resposta ecològica, que això no és una resposta a mitjà i llarg termini, i que això l'únic que fa és posar pedaços i no canviar el model. I, si seguim posant pedaços, en podrem anar posant molts i durant el temps que sigui necessari, però al final el globus es punxarà. I això és el que no s'aborda o no s'ha volgut abordar des del Govern, i això és el que no aborda aquest decret.

En tot cas, passant concretament a les qüestions que planteja el decret, hi ha dues qüestions principals que ens preocupen. Primera, aquesta que comentàvem dels 30 milions en dessaladores. Ens sembla que no és el model. Ens sembla que estan provats, tots els efectes que tenen les dessaladores. I ens sembla que, en tot cas, el que no es pot fer és anar alimentant la bombolla de que es pot anar produint aigua quan en falti, més aigua i més aigua.

La segona qüestió que ens preocupa: les obres vinculades a la construcció de pous. Sabem de l'afectació que ha tingut en els aqüífers la construcció de pous i la salinització, sobretot a prop de la costa. Sabem de les protestes que hi ha hagut a la Muga precisament per aquestes qüestions. I ens preocupa com s'ha estat abordant tota la qüestió de la nova producció de pous i l'extracció d'aigua dels aqüífers. Perquè quan es salinitza un aqüífer triga dècades a poder-se tornar a aprofitar, tota la terra que queda al damunt no es pot cultivar, i en general té unes conseqüències nefastes.

Al marge d'aquestes dues qüestions, tota la resta de mesures, malgrat tractar-se d'aquests pedaços, ens semblen bé. Ens sembla que és important l'ampliació de l'ETAP, ens sembla que calen actuacions en matèria de prevenció d'incendis forestals, ens sembla també que són importants i necessàries i imprescindibles aquestes ajudes al sector primari per la sequera; també ens sembla bé que hi hagi aquest increment de dotacions de personal, i, per tant, ens sembla, en general, que totes les propostes que

es fan són necessàries. Ara bé, ens sembla que –ja s'ha sentit, això– es fan tard i malament i en temps de descompte. Per nosaltres és una qüestió que s'hauria d'haver abordat des de molt abans i que s'hauria d'haver treballat des de molt abans.

Per tant, i en la mateixa línia que plantejàvem en l'anterior decret, nosaltres facilitarem l'aprovació d'aquest decret, ens abstindrem, pensem que ja té la majoria per anar endavant. I ho farem per responsabilitat, ho farem perquè pensem que aquest decret només respon i només posa pedaços, que en general hi ha algunes qüestions preocupants que no resol, com poden ser les dessaladores o com pot ser la qüestió dels pous, i que, en tot cas, n'hi ha d'altres que hi va posant pedacets.

El que toca, però, és fer aquesta aposta pel canvi de model, és fer aquesta aposta pel gir de país que necessitem. I el que hem vist és que el Govern, de moment, no l'ha fet.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Sí; gràcies, presidenta. Bon dia novament. Sí que vaja per endavant que nosaltres donarem suport, votarem a favor d'aquest decret, malgrat que, evidentment, esmenem i no compartim una bona part de les actuacions de la seua gestió o de la seua manca de gestió pel que fa a la sequera i a l'emergència climàtica. Però sí que considerem que és important blindar, accelerar la planificació en la lluita contra la sequera, i, per tant, no posarem pals a les rodes.

També els he de dir: jo crec que aquí n'hi han recollides certes actuacions que no entenem per què no s'han fet abans. De totes maneres, sí que celebrem que s'estiguen posant en marxa millores que necessita la xarxa d'aigües del nostre país, especialment pel que fa a les conques internes. I per això dic, no?... jo crec que n'hi ha certes actuacions que no entenem per què no s'han fet durant aquests tres anys, perquè la sequera no és nova.

Sí que és cert que també estem veient com aquests dies de precampanya Esquerra Republicana sembla que està més activa que en tres anys de Govern, i estan vostès accelerant la presa de decisions. I això, una vegada més, fa que vostès tornen a caure en aquest mareig i en certes conductes erràtiques. És a dir, fa un mes era positiu portar aigua dessalada des del port de Sagunt, des de la dessaladora de Sagunt amb vaixell, i ara vostès han canviat de parer, han donat un cop de volant i sembla que el que volen és portar i instal·lar dessaladores portàtils.

Jo sí que vull dir: siguen vaixells amb aigua dessalada, siguen dessaladores portàtils, en qualsevol cas, aquesta és la imatge, és la fotografia de que vostès han arribat tard i que no tenen un pla. És que vostès van sense planificar, van improvisant. I la qüestió de fons és que la gestió de la sequera necessita tres coses: necessita planificació, necessita repartiment d'esforços i necessita una nova cultura de l'aigua. I vostès, ni una cosa ni l'altra. És que vostès no han abordat cap de les tres coses.

És a dir, si nosaltres haguéssim tingut aquestes dessaladores que estaven pensades des de fa catorze anys, segurament no estaríem en una situació tan greu com la que estem ara. I vostès, senyor Mascort, no acaben d'arribar al Govern, vostès fa pràcticament deu anys que estan dins del Govern. Perquè vostès moltes vegades s'espolsen la responsabilitat com si vostès acabassin d'arribar o només hi portaren tres anys. No, vostès des del 2015 que estan al Govern de la Generalitat.

Per tant, ni els governs de CiU ni els governs de Junts pel Sí ni els governs de Junts per Catalunya i Esquerra Republicana, d'Esquerra Republicana i Junts per Catalunya, han abordat la planificació que calia i han desenvolupat les polítiques que, hi insisteixo, per fer front a la sequera estaven planificades des de fa catorze anys.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señora presidenta. Señor *conseller*, le voy a tener que resumir lo que le he comentado a su compañera de gabinete. La verdad es que llegan ustedes aquí para pedirnos el apoyo a unas ampliaciones de crédito a los presupuestos prorrogados, y han sido unos presupuestos que por culpa suya no han salido, y han sido unos presupuestos que han sido tramitados negligentemente.

Claro, nos lo pide usted para obra de sequía. Es verdad que tener que hablar, en situación de prórroga presupuestaria, de nuevos decretos para subvenir obras que debían haberse hecho muchísimo antes, pues, no es un problema que hayamos tenido derivado precisamente de la gestión de los grupos de la oposición. Más bien es un problema que se tiene desde los gobiernos de Esquerra Republicana, desde que ustedes han estado en el Gobierno.

Hace muchos años que sabemos que podíamos padecer una sequía, y ahora nos vemos con toda urgencia para aprobar un decreto porque, si no, no tenemos el dinero, y eso es una responsabilidad de ustedes. Por lo tanto, yo..., las mismas consideraciones que nos han valido para no dar apoyo a la ampliación que nos proponía su compañera de gobierno, pues, son aplicables plenamente a lo que usted nos trae hoy aquí.

Yo lo siento mucho, pero no podemos dar apoyo a las cosas mal hechas. Y yo considero que ustedes, corresponsables de estas cosas mal hechas..., ya nos extenderemos después en sus razonamientos acerca de la gestión de la sequía en su comparecencia, pero vaya por delante que desde luego nosotros no podemos oponernos a que se dedique dinero en esta situación angustiosa a que salga agua de nuestros hogares, pero tampoco esperen que les demos un apoyo explícito.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Mixt, el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, presidenta. Gràcies, conseller. Fa catorze anys que els diferents governs que ha tingut Catalunya des d'aquell moment neguen reiteradament la realitat, i negar la realitat per prejudici ideològic té conseqüències.

És veritat que el nivell de negació de la realitat té escales. En fi, tenim des de la CUP, que planteja que l'única solució viable és liquidar el capitalisme, una solució molt realista, la veritat, a més de curt termini. Ànims, perquè no sé si ho aconseguiran, ho veig una miqueta complicat. I tornin al món real, abandonin Nàrnia d'una vegada, perquè els problemes són reals: són avui, i no tenim temps, ara, de canviar el món en vint-i-quatre hores, no?

Aleshores, el nivell de negació de la realitat de cadascú és el que està marcant les polítiques d'aigua a Catalunya. Alguna vegada algú va tenir un rampell de realisme. A la seva etapa final de govern, el president de la Generalitat, el senyor Montilla, després d'haver negat la realitat sistemàticament, va acabar reconeixent que això a curt termini només tenia una solució, que era la interconnexió. Després, els seus successors han tornat a negar la realitat.

I què significa la negació de la realitat? Doncs constantment solucions improvisades, algunes desconcertants, d'altres fins i tot ridícules, totes elles insuficients. I, a més, aquest prejudici, per exemple, del que parlava abans, sobre el capitalisme... Resulta que la política de reutilització d'aigua a Catalunya l'estan liderant els operadors privats, perquè si l'hagués de liderar el Govern de Catalunya *apañados estaríamos*.

Per tant, aquí, més enllà dels grans debats filosòfics i pactes d'aigua nacionals, internacionals, etcètera, la solució a curt termini és la interconnexió. No és perquè

ho digui jo, que no soc un expert en la matèria. Ho diuen el Col·legi d'Enginyers Agrònoms de Catalunya, el Col·legi d'Enginyers de Camins de Catalunya, el Col·legi d'Economistes de Catalunya. És que ho diu tothom. I és, a més, una obra de vuit mesos. És una obra que garanteix el subministrament amb els sobrants del Consorci d'Aigües de Tarragona –això sí que vull que quedi molt clar– i que, a més, ha d'anar acompanyada d'obres al delta de l'Ebre, per descomptat que sí, i només fer extraccions en moments de decret d'emergència de sequera.

I després ja parlarem del model d'aigua i del model ideològic que cadascú té. Però és que el que tenim ara mateix és un risc sever, no només de 4 milions de catalans amb l'aigua de boca, sinó directament també de fer inviable l'activitat del turisme, de la ramaderia, de l'agricultura i de la indústria a Catalunya.

I, per tant, si us plau, una miqueta de realisme, perquè amb aquest tipus de mesures, que algunes nosaltres les podem subscriure i per això ens abstindrem i no votarem en contra..., però continuen sent clarament insuficients. El problema no l'arreglaran així.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula ara, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la senyora Marta Vilalta Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, conseller, per la presentació d'aquest decret. Un decret llei que des d'Esquerra Republicana considerem que és necessari, que és imprescindible, que permet disposar d'aquells diners per garantir les obres d'infraestructures hídriques imprescindibles per al país. També aquelles actuacions d'emergència en la situació de sequera que vivim, i que també incorpora ajudes a sectors davant de la sequera, especialment al sector primari, unes ajudes inèdites per part d'aquest Govern de la Generalitat. Per tant, un decret llei que recull, que incorpora, que inclou contingut per donar resposta a allò que és una prioritat i un repte de país, que és combatre la sequera.

Per què som aquí, però, debatent aquest decret llei en el marc d'una diputació permanent? Doncs perquè davant dels pressupostos més expansius de la història, que, entre moltes altres qüestions i inversions, recollien també més de 1.000 milions d'euros, com vostè ha dit, per combatre la sequera i per invertir en el cicle de l'aigua, alguns dels grups parlamentaris d'aquesta cambra van decidir votar que no, especialment tant comuns com Junts, prioritzant els interessos propis i partidistes per sobre de l'interès comú i col·lectiu.

Les pròrrogues no ho permeten fer tot. Abans ho explicava la companya, també, Raquel Sans, la consellera d'Economia. No ho permeten fer tot. I això ha de quedar clar, perquè, si no, s'està mentint a la societat dient que aquí no es fa segons quina cosa o segons quina altra. Les pròrrogues no ho permeten fer tot.

Però avui el que fa el Govern a través d'aquest decret, a través del decret que acabem de convalidar, és la feina que li pertoca fer al Govern, que és defensar Catalunya, que és rescatar el màxim de recursos i d'instruments també normatius que permetin, doncs, rescatar aquests diners, aquests recursos que Junts per Catalunya va decidir fer perdre al país en el moment de posar-los a disposició, que era en la votació dels pressupostos de la Generalitat d'aquest 2024.

En aquest debat del decret hem tornat a sentir en les intervencions d'alguns grups parlamentaris alguns dels mantres que fa setmanes i mesos que sentim: improvisació, no planificació, rectificació sobre la marxa. Està bé, són les seves opinions; no compartides, evidentment. Perquè, quina és la realitat? La realitat és que Catalunya té un pla especial de sequera des de l'any 2020 que es va aplicar l'any 2021, quan les reserves d'aigua en aquell moment eren de més del setanta per cent. I ja es van co-

mençar a prendre mesures per intentar prevenir, per intentar allargar una situació, la d'emergència, que en algunes zones del país ara mateix tenim.

I en tots aquests mesos, des de l'any 2020 i l'any 2021, el que ha fet aquest Govern, no sol, conjuntament amb altres agents i actors de la societat, és anar construint solucions d'acord amb aquest pla especial de sequera per tal d'anar veient com evolucionava la situació i anar construint situacions. Portem més de quaranta mesos, una situació inèdita, mai vista; una situació, per tant, absolutament excepcional, de sequera al nostre país.

I aquesta construcció de solucions amb aplicació del pla especial de la sequera, com deia, s'ha fet conjuntament amb les federacions, per exemple, de municipis de Catalunya, amb els sectors corresponents, amb els experts també, i combinant les actuacions excepcionals –algunes de les quals incloses en aquest decret– amb aquelles obres estructurals. I tot això alhora, a la vegada..., i anar prenent decisions.

La realitat, també, malgrat aquests mantres, és que, malgrat les crítiques que hem pogut sentir, avui la major part de grups d'aquesta cambra votaran a favor, i, per tant, tancaran files amb el decret que presenta el Govern, perquè saben que són mesures bones i necessàries per al país. Aquells que van tombar els pressupostos, benvinguts, per tant, a la responsabilitat de convalidar aquests decrets. I ni una lliçó d'aquells que ara ens diuen que sempre hi són però que van abandonar el Govern a la primera de canvi o que van votar en contra d'aquests pressupostos, els més expansius de la història, o que quan gestionaven l'ACA hi va haver nul·la inversió pública i ara en patim les conseqüències. Però aquest Govern actual, amb vostè al capdavant, doncs, n'ha hagut de revertir la situació, i així ho ha fet.

I prefereixo posar l'èmfasi en els consensos i en la cooperació –en l'últim minut que em queda– perquè és un àmbit que sempre hem dit que és un tema de país i que és un àmbit en què hem hagut de construir consensos i ho hem fet. I, per tant, no entrar en el pim-pam-pum, perquè, si no, hauríem de recordar-li també al partit del Grup Parlamentari del PSC que fa un any que estem esperant la licitació de l'ampliació de la dessaladora de la Tordera que ha de fer l'Estat i encara no ho tenim. Però sabem que hem de treballar conjuntament perquè tot això passi.

En tot cas, i per acabar, des d'Esquerra Republicana donarem suport, evidentment, a les mesures que ens presenten, que inclou aquest decret, perquè ajuden a combatre la sequera tant amb aquelles obres d'infraestructures hídriques que han de ser també actuacions en canvis estructurals com amb aquelles actuacions d'emergència i amb ajudes, com deia, al sector primari absolutament imprescindibles que sempre hem defensat i que seguirem defensant. Tot això, per combatre la sequera des de la planificació, des de la responsabilitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Decret llei 3/2024, del 9 d'abril, de concessió d'un suplement de crèdit i d'un crèdit extraordinari als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i d'altres mesures financeres i administratives (continuació)

203-00042/13

I abans de procedir a la votació, sí que els hi voldria fer esment d'una rectificació, una correcció de dades en la votació del decret anterior, que m'he oblidat de comptabilitzar un punt del diputat de Junts per Catalunya i de sumar el vot delegat. Vol dir que en comptes de ser 15 vots a favor serien 17.

M'agradaria que es contemplés aquesta correcció de les dades.

Decret llei 2/2024, del 26 de març, de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2023 prorrogats per al 2024 i de mesures financeres i de gestió per a pal·liar els efectes de la sequera i l'emergència climàtica (continuació)

203-00041/13

Passem ara, doncs, sí, a procedir a la votació d'aquest nou decret. D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem, doncs, a la votació sobre la validació del Decret llei 2/2024.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat serien 17 vots a favor, per part del Partit Socialistes, Esquerra Republicana, Junts per Catalunya i En Comú Podem; 1 vot en contra, per part de VOX, i 3 abstencions, per part de la CUP, Ciutadans i Grup Mixt.

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 2/2024 ha estat validat. I, atès que no hi ha hagut cap petició, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei.

Passaríem al següent punt de l'ordre del dia, però, com que anem bé de temps, si us sembla fem un petit recés, d'un quart, vint minuts, perquè hi han necessitats vitals (*remor de veus i rialles*). I, com que anem bé de temps, deixarem que el conseller es pugui preparar encara millor la intervenció de després. Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts d'onze del matí i dos minuts i es reprèn a tres quarts d'onze i onze minuts.

La presidenta

Si us sembla, diputats i diputades, reprenem la sessió.

Sol·licitud de compareixença del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural perquè informi sobre la situació de la sequera a Catalunya

354-00353/13

I passarem al debat i votació de la sol·licitud de compareixença del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural davant la Diputació Permanent perquè informi sobre la situació de la sequera a Catalunya, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

A continuació procedirem a la votació de la sol·licitud de compareixença del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Vots a favor?

Seria per unanimitat, que s'accepta la compareixença.

Compareixença del conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per a informar sobre la situació de la sequera a Catalunya

355-00184/13

I, un cop ha estat aprovada la compareixença del conseller, passem a substanciar-ho tot seguit, tal com es va acordar a la darrera reunió de representants dels grups parlamentaris.

En primer lloc, intervindrà, doncs, el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, i, a continuació, procedirem al torn d'intervencions dels grups parlamentaris per un temps màxim de deu minuts per a cadascun. Té la paraula el conseller senyor David Mascort i Subiranas.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Moltes gràcies, presidenta. Membres de la Mesa, lletrades, gestors, senyores i senyors diputats de la Diputació Permanent... M'acompanya a la taula el secretari general del departament, en Josep Vidal. També hi ha a la sala el director de l'ACA, en Samuel Reyes. Una salutació a tots i a totes. Molt bon dia.

Torno a ser aquí en aquesta sala, en aquest cas a la Diputació Permanent, avui per informar de la situació actual de la sequera al nostre país. La darrera vegada que vaig comparèixer va ser el 6 de febrer, fa dos mesos i escaig, en el marc de la Comissió d'Acció Climàtica, en aquell moment per informar de l'entrada en emergència del sistema Ter-Llobregat.

Actualitzaré ara l'estat de situació de la sequera prenent com a referència, doncs, aquell moment, el 6 de febrer, fa dos mesos i escaig. Tots vostès saben que estem vivint el pitjor període de sequera de la història del nostre país des de que tenim dades, el més llarg, el més intens. La seva intensitat supera a bastament l'anterior episodi del 2005-2008. La reducció de les precipitacions s'ha accentuat des de l'any 2021, i en aquests anys 22-23 s'ha agreujat i persisteix en aquest 24.

Es tracta, doncs, com he dit moltes vegades, de la sequera més dura mai viscuda al nostre país per la seva durada, quaranta-dos mesos en els quals a Catalunya plou per sota de la mitjana, més del doble de temps que la sequera més dura viscuda fins ara, que era la del 2008, que va durar en aquell moment divuit mesos; per la seva intensitat, fa tres anys i mig que els rius que alimenten els principals embassaments de Catalunya estan en dèficit –pensin que entre el 2020 i el 2023 a la capçalera de la Muga ens falta un any sencer de pluges, al Ter ens falten nou mesos o al Llobregat, vuit mesos–, i també per la superfície afectada: més del cinquanta per cent del territori de Catalunya està en sequera, a la meitat del país ha plogut per sota de la mitjana històrica.

Des del mes de febrer, crec que és necessari repassar la situació pluviomètrica d'aquests dos darrers mesos per entendre el moment en el qual ens trobem avui. El mes de febrer va ser molt càlid arreu del país. Va ploure de forma dispar: a Ponent i a punts de l'Empordà hi va ploure el doble del que plou habitualment un mes de febrer, mentre que al centre del país la precipitació amb prou feines va assolir el cinquanta per cent.

El mes de març, en canvi, ha estat el més plujós dels dos darrers anys. No plovia tant ni de forma tan extensa des del març del 22. A Espot, per exemple, han caigut 420 litres, o a Boí, 292, o a punts del Ripollès i Osona es van aproximar als dos-cents litres per metre quadrat. Aquest mes d'abril, però, excepte el primer dia de Setmana Santa, ha estat molt poc plujós, quantitats molt poc abundants.

Aquestes aportacions de pluja han estat vitals per als nostres boscos i per als nostres cultius, tan necessitats d'aigua els darrers dos anys i mig. Aquest recurs ha estat molt beneficiós, després de tants mesos d'absència de pluges.

Els models a llarg termini ens diuen que maig i juny seguiran amb valors de temperatura per sobre de la mitjana climàtica. De fet, ja hem registrat la primera nit tropical de l'any a Catalunya, amb 21,6 graus de mínima, la nit del 6 al 7 d'abril a l'estació de Margalef, al Priorat. És la més primerenca, la nit tropical més primerenca des dels darrers vint anys en els quals mesurem aquesta dada des del Servei Meteorològic de Catalunya.

Com ha repercutit això en els embassaments? Aquestes pluges han fet augmentar les reserves, i això ha comportat que els embassaments de les conques internes hagin experimentat una tendència a l'alça des del 8 i 9 de març. Un augment de reserves que en situació de normalitat seria lleuger, no vull dir insignificant, però, en canvi, en la situació que ens trobem és molt rellevant.

Aquesta tendència creixent s'està allargant fins al dia d'avui i significa, per al global de les conques internes, que hem augmentat l'estat dels embassaments el 18,05 per cent: estem pràcticament a 125,4 hectòmetres cúbics, quan a principis de

març estàvem a 105, al quinze per cent. En el sistema Ter-Llobregat, que recordem que està en emergència, amb dades d'ahir i d'avui les reserves se situen en el 18,9, molt a prop dels 115,5 hectòmetres cúbics.

Per tant, des de fa un mes hem guanyat vint-i-dos hectòmetres cúbics, més de tres punts percentuals. Es trenca així una tendència a la baixa, una tendència negativa des de l'estiu del 23. És veritat que durant el maig i juny del 23 vàrem guanyar un total de trenta hectòmetres cúbics i cinc punts percentuals i que, per tant, la situació ha millorat, però encara en uns volums insuficients com per canviar a un escenari amb menors restriccions d'aigua. Haurem de veure què passa aquesta primavera, aquest final d'abril, maig i juny, i si hi ha nous episodis de pluja o no.

Per tant, aquestes pluges no ens han permès modificar l'estat de les unitats d'explotació. Avui les divuit unitats d'explotació de les conques internes... Tenim en normalitat tretze municipis –bàsicament són l'aquífer del Pliocaternari de Tarragona més l'estany de Banyoles–; en prealerta, cinquanta-dos municipis –els que corresponen al Consorci d'Aigües de Tarragona, el CAT–; trenta municipis en alerta a l'aquífer del Baix Ter; 297 municipis en excepcionalitat –aquí hi ha una part de l'Empordà, la Serralada Transversal, la capçalera del Ter, la capçalera del Llobregat, Mig Llobregat, Anoia i Gaià, Carme Capellades i Prades-Llaberia; i la resta, en emergència 1 i 2, 239 municipis: les tres unitats del Ter-Llobregat, Fluvià-Muga, Darrius-Boadella i Riudecanyes.

Per tant, en resum, la situació actual és millor que el dia 6 de febrer, quan jo vaig venir aquí, la darrera vegada que vaig comparèixer. Tot i així, estem encara en una sequera ben viva.

No ha vingut només per l'augment de les pluges, aquesta millora, sinó que també –i vull posar en valor això, sempre ho faig, però avui aquí també– és conseqüència del gran esforç que està fent el conjunt de la ciutadania del país –ciutadans, ciutadanes, activitats econòmiques–, que es veu reflectit en una reducció considerable del consum d'aigua, per exemple, d'aquest mes de març. L'aigua subministrada en alta per Aigües Ter-Llobregat i Agbar, els principals..., els proveïdors en alta, els operadors en alta de la regió metropolitana de Barcelona, s'ha reduït en un deu per cent comparant març del 23 amb març del 24. I l'aigua que subministra el Consorci d'Aigües Costa Brava Girona s'ha reduït en un onze per cent. Per tant, aquesta millora de la situació de sequera també és una conseqüència directa de tota la feina que està fent el conjunt de la ciutadania del país i, per tant, que està fent el Govern.

Moltes vegades ho hem dit, i ho direm les vegades que faci falta: la gestió d'una sequera d'aquesta dimensió no s'improvisa. És impossible gestionar una sequera com aquesta improvisant. I hem de diferenciar sempre, cosa que en les seves intervencions anteriors no han fet, la planificació a llarg termini i l'execució de les obres a llarg termini de la gestió àgil, ràpida i eficaç a curt termini de les situacions que es donen.

Hem actuat sempre amb dades, de forma planificada, duent a terme una gestió quirúrgica que ens ha permès dur a terme aquesta gestió i implementar-la d'una forma molt més acurada, gestionant els recursos de cada unitat, de cada àmbit i per a cada sector econòmic.

Hem estat nosaltres, ha estat aquest Govern qui, quan les reserves estaven al setanta per cent a principi de legislatura, fa més de tres anys, va començar a aplicar les primeres mesures del pla especial de sequera. Hem estat nosaltres qui ha activat les inversions pendents del 2009 al 2016. El 2009, final del segon tripartit: endeutament de l'ACA, 1.400 milions d'euros. S'aprova un pla de gestió –en aquell moment conduïa l'ACA Iniciativa–, un pla de gestió de 9.400 milions d'euros. I no es signa el contracte programa amb l'ACA. No es fa l'inici de cap projecte dels que corresponien al pla de gestió. Zero iniciativa en aquell moment, un brindis al sol de 9.400 milions d'euros. Però és que els deu anys següents, quan governava Convergència,

ara Junts o Puigdemont o no sé com es diuen..., zero inversió en deu anys. No només això, sinó que a més a més es venen ATL.

Hem estat nosaltres, hem hagut de venir nosaltres, en tres anys, a començar totes aquestes inversions. Som nosaltres qui hem treballat per garantir que les conques internes del nostre país siguin autosuficients. Som nosaltres qui hem començat a reactivar la capacitat inversora de l'ACA. Sense transvasaments, perquè ja hi ha un pla de gestió aprovat, també aprovat per aquest Govern, i amb la seva execució farem totes les inversions necessàries perquè això no calgui.

I consolidarem les fonts d'aigua no convencional com a recurs estable: aigua des-salada, regeneració i de pous. El 2028-2030 la regió metropolitana de Barcelona serà autosuficient. No dependrà únicament de la pluja. Per tant, no caldrà fer cap transvasament. I tampoc s'estirarà aigua del Ter. Hem activat més inversions en el darrer any i mig que en tota la dècada anterior de gestió de l'ACA. Més de deu anys endeutada, sense realitzar cap tipus d'infraestructura ni atorgar cap tipus d'ajut, ni als ajuntaments. Mai cap govern ha gestionat una sequera com ho ha fet aquest.

El 2008, la que havia estat la pitjor sequera de la història..., en divuit mesos de sequera van arribar vaixells. En divuit mesos de sequera es van aturar les obres que hi havia planificades. En divuit mesos de sequera es van posar les estaques per fer el transvasament de l'Ebre. Ara en portem quaranta-dos. Ni ha arribat cap vaixell ni n'arribarà cap. Estem executant totes les obres que es van paraitzar el 2008 i el 2009; no el 12 o el 13, el 8 i el 9. El transvasament de l'Ebre no està damunt de la taula d'aquest Govern, i al mateix temps som el Govern que menys aigua del Ter ha portat cap a Barcelona.

Per tant, tot això no s'improvisa. No només no paraitzen les obres, sinó que les avancem. I no ens tremolen les cames a l'hora de dir que no tenim intenció de fer cap transvasament. En una sequera de quaranta-dos mesos les restriccions d'aigua han arribat al cap de trenta-sis, no al cap de divuit. Després de quaranta-dos mesos de sequera, la més greu fins ara, encara raja aigua de l'aixeta. Podem comparar: divuit mesos d'improvisació davant de quaranta-dos mesos de planificació i gestió quirúrgica.

Tota aquesta feina, prevista i planificada amb temps i amb dades, ens ha portat a la situació que tenim avui. Aquest mes d'abril hem anunciat que durant l'estiu ja no hi haurà més restriccions, segur. És evident que l'estalvi d'aigua per part de la ciutadania hi té un pes important, hi ha un decreixement percentual molt important del consum de l'aigua de la població. Per tant, sí que ha tingut efecte, la feina que ha fet aquest Govern.

Hem aprovat dos decrets llei. Un l'acaben de convalidar vostès: 145,5 milions d'euros per fer front a les inversions necessàries en el cicle de l'aigua, que no és una improvisació, que ja estava en els pressupostos del 24, que portem treballant molt temps en aquestes obres, que les obres no es decideixen avui i es comencen demà, sinó que es requereix tot un procés de treball, de feina, de projectes, d'expropiacions..., de molta feina, fins que es poden començar les obres, i per això es van encavalant en els pressupostos diferents.

Però, a més a més, hem portat un altre decret llei, aquest dimarts, treballat amb l'associació i amb la federació. Per tant, tampoc improvisat, sinó amb feina planificada amb les dues organitzacions que representen el conjunt de municipis del nostre país, amb la reforma del règim sancionador, amb la concreció del concepte de refugi climàtic, amb la concreció d'un règim jurídic per a la instal·lació de dessaladores privades i amb l'establiment d'uns l·lindars de referència per primera vegada a la història d'aquest país del consum d'aigua per a l'ús domèstic i l'ús turístic.

Vull fer aquí especial menció de l'anunci que vam fer ahir, resultant de la reunió de la Comissió Interdepartamental de Sequera, per la qual es procedirà a l'adquisició d'una dessaladora flotant que situarem al Port de Barcelona i que anirà connectada a la xarxa del sistema Ter-Llobregat. Són molts mesos de feina per trobar una for-

ma de suport conjuntural a la situació extrema que tenim, que no estructural. I això també hem de ser capaços de diferenciar-ho tots plegats: una cosa és el pla de gestió de les inversions estructurals que ha decidit aquest país fer i l'altra és com aquest Govern, després de molts mesos de feina, troba solucions puntuals, conjunturals, per donar sortida a la situació tan extrema en la qual ens trobem.

Amb l'objectiu, en aquest cas de la dessaladora flotant, de subministrar 14,4 hectòmetres cúbics d'aigua en aquest sistema, bàsicament aquí, com que se situa al Port de Barcelona, a la regió metropolitana de Barcelona, que és on viu la gent, no on hi ha turisme, és on viu la gent, i per això hem de portar aigua on viu la gent. No té res a veure amb si a Barcelona venen més o menys turistes. Aquí hi viuen 6 milions de persones, i l'obligació d'aquest Govern és subministrar aigua als 6 milions de persones. I, per tant, amb aquesta feina, aconseguir estirar com menys aigua del Ter millor.

I també l'acord a què hem arribat amb el Consorci d'Aigües Costa Brava Girona per augmentar la garantia de subministrament d'aigua a la Costa Brava nord, que no té res a veure amb que sigui una part del nostre país on hi hagi més o menys turisme. És que amb l'aigua que queda a Darnius, set hectòmetres, si no subministrem més aigua podem tenir problemes aquest estiu. I per això allà hi posem ara vuit dessaladores mòbils i a final de l'estiu quatre més –a final de l'estiu quatre més–, que corrobora que no té res a veure amb el turisme, sinó que té a veure amb subministrar aigua a la gent.

I té a veure amb atendre les peticions dels pagesos de no fer més pous a la conca de la Muga. I, per tant, per més que ho diguin vostès, no ho fem. Hem aconseguit una solució per no fer més pous i posar dessaladores mòbils que garanteixin el subministrament a la zona nord de la Costa Brava; 10 milions d'euros, dels quals 5 milions els pagarà l'ACA. Amb això garantim, cobrim el trenta-cinc per cent de la demanda de les tretze localitats d'aquella zona.

Per tant, queda ben palès que aquest Govern ha actuat, actua i actuarà amb una bona planificació, amb una bona previsió. Una sequera d'aquesta magnitud no es gestiona d'un dia per l'altre. En una crisi d'aquestes característiques no hi ha solucions immediates. De fet, cap dels grups aquí representats ha aportat una solució màgica per portar aigua a tothom. És veritat que poden... Diuen, diuen, diuen: «això ho haurien de fer», «això ho haurien de fer»... Ni una de les solucions aportades aporta més recurs, només les que ha aportat aquest Govern.

El que sí que existeix és, com deia, una planificació i una assignació de recursos. És el que hem fet nosaltres: planificar la gestió de la sequera. I som nosaltres qui, números en mà, hem assignat més recursos econòmics que mai a la gestió de la sequera, trobant solucions puntuals i també solucions estructurals, i fent-ho d'acord amb tothom: amb els ajuntaments, amb els pagesos, amb els diferents sectors econòmics, amb els agents socials i econòmics, etcètera.

I és en aquest sentit que crec que és convenient fer una repassada a l'estat de les obres previstes a la Llei 9/2023 i fer un balanç del monogràfic de la sequera.

Com estan totes les obres previstes a la llei? Dues d'elles ja han finalitzat: la canonada de l'estació de tractament d'aigua potable de Sant Joan Despí, 9 milions d'euros, i les obres de l'estació regeneradora del Prat, 4 milions d'euros. Aquesta inversió de 13 milions d'euros permet assegurar els recursos hídrics provinents d'aquesta zona a la població.

Mentrestant, continuem amb la resta d'obres. Pel que fa a les dues dessaladores declarades al maig d'interès general i prioritari pel Gobierno del Estado, la primera de les quals des del setembre tenen el projecte i seguim esperant la licitació –des del setembre tenen el projecte i seguim esperant la licitació... La dessaladora del Foix, que s'havia de començar el 29: estem enllestit el projecte, està acabant el tràmit ambiental; hem decidit avançar-la, i el Govern de l'Estat la licitarà –esperem que no esperi també sis mesos– quan tingui el projecte acabat. En principi hauria de co-

mençar la seva construcció a la primera meitat del 26. Depèn de la voluntat política del *ministerio*. Esperem que no tardin més, que portem sis mesos esperant.

Potabilitzadores. A final de novembre vaig visitar l'obra d'optimització de la qualitat d'aigua procedent del Ter a la potabilitzadora de Cardedeu. Aquesta potabilitzadora és de l'any 66, i no s'hi havia invertit ni un euro des de llavors. Nosaltres vam fer una obra l'any passat, de 4 milions d'euros, per millorar la potabilització de l'aigua, canviant el carbó actiu i una part dels sistemes, i hem licitat una obra de 130 milions d'euros. No havia passat mai a aquest país.

La potabilitzadora d'Abrera: 6 milions d'euros. Hem aprovat ja la primera fase del projecte i es liciten les obres aquest mes de maig per començar-les al setembre. L'ampliació de la potabilitzadora del Besòs: 39 milions d'euros. És veritat que en el decret llei n'hi ha 27, però és que les obres ja han començat fa dies; encara que vos-tès diguin sempre que no, les obres ja han començat fa dies. Aquestes obres estaven previstes per al 27, eh?, vull recordar-ho.

A més a més, estem ja redactant el projecte de dues estacions de tractament d'aigua potable més, una a Barcelona, a la zona del Bon Pastor, i una altra a Montcada, que les dues podrien generar fins a 1.600 litres per segon.

Pel que fa a la regeneració, pilar fonamental i imprescindible per poder tancar el cicle de l'aigua i utilitzar la mateixa gota d'aigua el màxim de vegades possible. Hem aprovat el pla d'aigua regenerada del nostre país fins al 2040: 407 milions d'euros en l'impuls de la utilització de l'aigua regenerada al país. Per exemple, la planta pilot que vaig anar a visitar fa pocs dies a Mataró, que la vam inaugurar fa tres mesos, que és la primera actuació d'aquest pla.

L'any 18 es regeneraven trenta hectòmetres cúbics d'aigua –l'any 18–; l'any 19 i el 20, quaranta. Nosaltres vam arribar el 21. El 22, setanta, i el 23, vuitanta. De quaranta a vuitanta en tres anys.

Ja nosaltres, el 22, vam començar totes les obres, anticipant una part de les obres que hi havia previstes, invertint 19 milions d'euros al Prat de Llobregat, que avui ja estan aportant 1.600 litres per segon des d'aquesta estació regeneradora –l'any 22. Aquesta aigua ja no va al mar. Aquesta aigua ja la tornem a captar i la potabilitzem a Sant Just per donar-li una nova vida.

En aquest cicle, 22-27 –ara ja estem al 24–, 120 milions d'euros per posar en marxa nou noves plantes de regeneració per arribar als cent vint hectòmetres cúbics d'aigua regenerada el 2027. Aquí hi ha l'estació de regeneració d'aigua de Sant Feliu de Llobregat; l'ampliació dels tractaments biològics de la depuradora del Prat –aquests ja els hem començat a fer–; la xarxa de distribució de l'estació de regeneració de Sabadell, que el licitem aquest any.

Altres actuacions que hi havia a la llei: l'ampliació del tractament d'osmosi inversa als pous estrella de Sant Feliu –des de l'agost passat que n'estem executant les obres, que estaran acabades a final d'aquest any–; la nova etapa estrella a Sant Feliu de Llobregat –fa dos mesos que s'està executant; la previsió d'execució de l'obra són dinou mesos–: aquí hi tenim una inversió de 33 milions d'euros; construcció dels pous de fins a quatre mil litres per segon..., quatre metres cúbics per segon –perdó– a la potabilitzadora de Sant Joan, que s'estan executant ja les obres amb una inversió prevista de 29 milions d'euros, i també estem estudiant la proposta definitiva per començar amb una prova pilot per evitar l'entrada d'aigua de mar al sistema de sanejament de l'estació depuradora d'aigües residuals del Prat de Llobregat –que això fa molts anys que passa, molts anys; tampoc s'hi havia fet mai res–: estem acabant d'enllestir la proposta per començar aquest any 24 la prova pilot.

Amb totes aquestes inversions, a final d'any ja tindrem un hectòmetre cúbic més al mes del que teníem.

Però, a més a més, estem fent un conjunt d'obres que tampoc estaven previstes a la llei: trobar una solució estructural per a la conca de la Muga; també per a Riudecanyes, igual que ja hem fet per al Priorat.

En el cas de la conca de la Muga, s'està fent –no ho farem, s'està fent– una obra d'emergència, que és portar, a través d'una canonada, l'aigua de l'estació de depuració d'aigües residuals de Figueres fins a Pont de Molins, i així haver de desembassar a Darnius i fer-la baixar per la Muga. La primera fase està a punt d'acabar ja, que va fins a Vilanova; també el reforçament de la xarxa de pous de Peralada. Total, 4,2 milions d'euros, que acabarem en els propers mesos.

I en el cas de Riudecanyes podrem disposar en poc temps de l'aigua de l'estació de Reus. El projecte ja està adjudicat, i quan estigui acabat el projecte farem les obres, per emergència, per habilitar el reg a través d'aquesta aigua.

A més a més, estem fent cinc pous profunds a les capçaleres del Ter i el Llobregat –6 milions d'euros d'inversió; allà estem trobant aigua–, i la recuperació dels pous a Girona, 1 milió d'euros d'inversió.

I també vull fer un balanç del debat monogràfic de sequera que va tenir lloc en aquest Parlament. Ja sé que no és objecte de la compareixença d'avui, però el monogràfic es va fer el 20 de febrer –per tant, no fa ni dos mesos, o demà farà dos mesos– i com que la temàtica de la compareixença, la sequera, s'hi adiu, m'agradaria fer un breu apunt d'en quin punt estem de tot el que es va aprovar en el debat monogràfic.

Es van aprovar un total de cent deu punts, comptant només aquells que hi pot donar compliment el Govern, és a dir, deixant de banda les constatacions polítiques o els punts que no feien referència al Govern. D'aquests cent deu, seixanta-un tenen relació directa amb la gestió de la sequera; els altres són de medi ambient, de canvi climàtic i d'altres qüestions.

En alguns dels casos, degut a com està redactat, costa d'entendre què és el que es volia –costa d'entendre–, i inclús, a vegades, costa d'entendre si ja ho hem fet o no. Però, dels seixanta-un punts, en dos mesos n'hem posat en marxa el setanta per cent: quaranta-quatre dels punts. Ja hem donat compliment a vint-i-dos dels punts, un trenta-sis per cent.

Per exemple, aprovar i publicar mesures i actuacions que els ens locals puguin aplicar per establir refugis climàtics, incloses les piscines, i presentar un calendari de totes les actuacions incloses en l'annex II de la Llei 9/2003; fomentar l'ús, en el sector turístic, d'aigua de mar tractada, especialment per a l'ompliment de piscines i per a les instal·lacions aquàtiques de lleure.

Hem iniciat el compliment de vint-i-dos punts més –el trenta-sis per cent. Executar, per exemple, urgentment totes les obres de la Llei 9/2003, com acabo d'explicar, o respectar la sostenibilitat hídrica dels rius de les conques internes, garantint que l'aigua de cada riu sigui per a la seva conca i preservar-ne el cabal ambiental.

Precisament és el que estem fent. En la pitjor sequera de la història és quan menys aigua del Ter ha anat cap a Barcelona: noranta-cinc hectòmetres cúbics el 2023. Però és que ara estan baixant cada dia entre un i dos metres cúbics per segon, que si tot l'any fem això, acabaran baixant trenta-cinc, quaranta hectòmetres cúbics del Ter cap a Barcelona. Més que mai a la història.

En definitiva, i per acabar, crec que podem afirmar que aquest Govern està fent els deures, està posant el país al dia, després de la letargia dels darrers dotze anys en temes d'aigua. L'estem posant al dia en metges i mestres, l'estem posant al dia en energies renovables i també en la infraestructura hídrica, amb unes obres que aquest Govern ha hagut de reprendre i accelerar degut a la manca de previsió dels anteriors governs i de la manca d'inversió dels darrers governs.

Ho reitero: en els divuit mesos de la sequera del 2008 van venir dos vaixells; es van aturar les obres tan bon punt va arribar la pluja i es van posar les estaques al transvasament de l'Ebre. En aquest moment, després de quaranta-dos mesos de sequera, no hi haurà vaixells, no aturem ni aturarem cap obra, sinó que les avancem, i el transvasament de l'Ebre està totalment descartat.

I això és perquè tenim model, és perquè l'aposta d'aquest Govern és que totes les conques catalanes siguin autosuficients; una nova política de l'aigua que deixi d'enten-

dre el recurs hídric com un recurs infinit, com ha passat sempre en aquest país. Això passa per assegurar-ne l'oferta per la via de les inversions. En aquests darrers tres anys i mig, hem invertit més que en els darrers dotze, i també passa per la demanda, per millorar l'eficiència de la nostra xarxa, per ser capaços de tancar el cicle de l'aigua per tal de poder reaprofitar, una vegada i una altra, la mateixa gota d'aigua.

Aquest és el compromís del Govern i el conjunt d'accions que estem duent a terme per fer-lo efectiu. Sempre diem que és un recorregut de responsabilitats compartides, de suma de complicitats i d'esforços amb ajuntaments, amb sectors econòmics i amb el conjunt de la ciutadania. El projecte polític d'aquest Govern és un projecte de grans consensos en el que no valen les solucions ràpides i individuals, no val la improvisació. Només parlant amb tothom, escoltant tothom, no deixant ningú enre-re i prenent decisions valentes aconseguirem l'objectiu de fer un país millor, un país que pugui seguir oferint les millors condicions per viure-hi, arreu, a tot el país, i per desenvolupar-hi vides dignes, sigui on sigui, a tots els nostres pobles i comarques.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabada la intervenció del conseller, a continuació intervindran els representants dels grups parlamentaris per un temps màxim de deu minuts cadascun.

Té la paraula, en primer lloc, la senyora Alícia Romero Llano, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Alícia Romero Llano

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller, i al seu equip. Jo li voldria dir que avui està aquí perquè nosaltres vam demanar la seva compareixença. Si tan greu és la situació i vostès tan bé ho fan, també podria haver demanat vostè la compareixença i haver vingut de seguida i venir freqüentment, perquè realment la situació no és greu, la situació és molt greu –molt greu–, la més greu dels últims anys. I estem en un punt en el que no hauríem d'haver arribat, conseller; a més a més, en un país que és ric en tecnologia en el cicle de l'aigua i que podia haver posat solucions per no arribar a la situació que en aquests moments tenim.

De fet, això a vostè no li hauria d'estranyar, que jo digui això, perquè en el primer informe del canvi climàtic i ambiental a la conca del Mediterrani, del desembre del 2020, ja es deia que la conca mediterrània, durant l'estació càlida, podia reduir la seva pluviometria entre el quatre i el vint-i-dos per cent. Després, hi han informes més avançats, de l'ACA, que diuen que estarà, en les properes dècades, aquesta reducció de la pluviometria, al trenta per cent. Estem parlant del 2020, gairebé quatre anys, eh?, d'aquests informes que ja ens avisaven que no plouria i que mirar al cel no seria la solució d'un govern per posar aigua a disposició dels ciutadans i dels sectors econòmics.

De fet, tampoc li hauria d'estranyar, en fi, al conseller, que siguem tan contundents, perquè portem dient-ho molts mesos, i diria anys, perquè la nostra portaveu en aquests temes, la senyora Silvia Paneque, ja interpellava la consellera Jordà, l'ha interpellat a vostè moltes vegades, i sempre deia el mateix: «No: el pla de sequera –el pla de sequera.» Sí, però el pla de sequera parlava bàsicament de demanda i no d'oferta. I, evidentment, necessitem més aigua i necessitem infraestructures de des-salació, de regeneració i de purificació d'aquesta aigua.

I, miri, això que dic jo de que necessitem més aigua no ho diu el PSC –i també aquí faig una referència a la CUP–, ho diu..., és una màxima que fa servir el Consorci de la Costa Brava, que diu: «No podem fer que plogui, però podem fabricar aigua de pluja.» Això ho diu el Consorci de la Costa Brava. Per tant, no devem anar tan desencaminats. El Govern ha estat massa pendent de la demanda i molt poc, o gens, de l'oferta.

I com augmentar aquesta oferta? Doncs per un impuls decidit a la planta regeneradora d'aigua del Besòs; que ha tardat, hem sigut lents en executar. Això estava

ja al pressupost del 2023, i avui aprovàvem un decret amb 27 milions d'euros per a aquesta obra. L'aigua regenerada ha de ser el futur de Catalunya. Hem d'estendre el cent per cent a Catalunya d'aquesta aigua. És molt més sostenible –és veritat, és l'opció més sostenible–, és una font d'aigua constant i fiable i, a més, permet una gestió avançada dels aqüífers. Per tant, aquesta ha de ser una aposta de país.

També la recuperació dels aqüífers. La no gestió dels aqüífers fa perdre el setenta-cinc per cent de les reserves, i ho diu un informe de l'ACA de l'any 2023. Evidentment, una col·laboració amb els ajuntaments; que no ha existit, conseller. Vostè el que ha fet és informar els ajuntaments; no ha acordat, no ha pactat, no ha treballat solucions –no ho ha fet. Aquí em podrà dir el que vulgui. Si parlem amb qualsevol alcalde, li dirà que vostè no ha acordat; vostè ha informat, que és molt diferent. És una cosa que ens té acostumat molt aquest Govern: a informar. I si vol aprovar un decret, home, necessitarà els vots; però, sobretot, si vol solucions bones, acordades, les ha de treballar prèviament, que és el que vostè no ha fet. I molt sovint, doncs, castigant els ajuntaments, buscant responsables, posant règims sancionadors..., que, per cert, en el Ple de sequera es van eliminar, i vostè, en el decret que ha aprovat fa uns dies i que vindrà aquí a convalidació –ja veurem què passarà quan vingui–, no fa cas del que es va aprovar en el Parlament, eh? El règim sancionador que vostè aprova no és el que va aprovar aquest Parlament. Per tant, quan diu que hi ha uns quants punts que estan en marxa..., bé, ens agradaria que aquest informe ens el passés i poguéssim mirar-nos exactament, amb detall, el que vostè em diu.

També ens hagués agradat, per augmentar aquesta oferta, que l'execució de l'ACA hagués sigut molt més àgil, eh?, de dir executem un de cada tres euros i, per tant, en això anem lents.

Què han fet vostès? Perquè, òbviament, no han sigut molt àgils ni molt eficients augmentant aquesta oferta de l'aigua. Bé, doncs deu anys, més de deu anys –catorze anys–, sense planificar. I vostè ha dit: «Aquest Govern...» Miri, Esquerra Republicana governa des del 2015, eh? A mi m'és igual si vostès tenien... (*veus de fons*) –setze. A mi m'és igual si vostès tenien responsabilitats o no en aquest àmbit. Un govern és un govern, marca unes prioritats i aprova uns pressupostos. Per tant, vostès porten vuit anys governant i no havien planificat infraestructures del cicle de l'aigua. L'última es va inaugurar amb el president Montilla, que va ser la del Llobregat. No havien planificat res; si no, avui no estariem mirant al cel. I, per tant, jo li haig de dir que em sap molt greu, però deu anys sense fer res, catorze –vostès, vuit amb responsabilitats directes en el Govern, tot i que el 2012 ja tenien acords amb Convergència i Unió–, em sembla molt deplorable. Em sembla que no pot venir vostè aquí amb tanta autocomplaença quan realment no han fet res en tot aquest temps i ara estem corrent, improvisant, sense planificar i centrant-nos en la demanda, també contraposant sectors econòmics. Em sembla que, en fi, vostè i aquest Govern no han fet les coses bé en tot aquest temps.

Miri, ha sortit abans també, no? sobre la dessaladora de Tordera. Jo li vull dir que l'any 2023 els socialistes vam acordar els pressupostos, vam posar 700 milions d'euros, inversions plurianuals, però posàvem per al 2023 els 165 milions d'euros per a la construcció de la dessaladora de Tordera, per a l'ampliació. I què va passar? Que llavors va haver-hi aquell compromís de l'Estat de que podia finançar dessaladores, i vostè –hi han declaracions de la consellera Jordà– va dir: «Alliberem aquest 165 milions d'euros. Si ja l'Estat tal...» I, per tant, vam perdre un temps quan teníem els recursos posats al pressupost. Ara no diguin l'Estat, és que vostès ja els tenien. Podien haver accelerat el procés i, en canvi... Sí, l'Estat va dir: «Bé, podem finançar-ho.» I vostès van dir: «Alliberem els 165 milions d'euros.» Sí, això és el que va passar. I, si no, busquin el pressupost del 23, busquin els acords, perquè això estava així. I declaracions de la consellera, que deia: «Alliberarem aquests recursos.» De fet, ja en alguna reunió de seguiment del pressupost del 23 els hi vaig dir als representants: «Ecolti'm, si ara ha dit la consellera que ho alliberarem, pactarem a què

dediquem aquests recursos, no?» Bé, no va arribar mai tampoc aquesta negociació. Per tant, vostès han sigut molt erràtics en la gestió que han fet d'això.

I aquest dimarts aproven un decret llei, que no és motiu de votació, evidentment, en aquesta Diputació Permanent, però, òbviament, se n'ha de parlar, perquè, de nou, un decret llei poc clar, un decret llei que tampoc sabem massa quins objectius persegueix, que el conseller ha explicat coses diferents. Diu, el decret: «Piscines públiques i privades seran refugis climàtics», però genera molta inseguretat jurídica. No diu com es pot fer això, li passa la responsabilitat als ajuntaments; però aquesta responsabilitat és grossa, perquè, evidentment, com farem que les comunitats privades obrin? Amb quines taxes? Amb quins responsables? Amb quins socorristes? Com ho faran? Perquè avui és 19 d'abril! No és 2 de febrer, no és 2 de gener, no és 15 de novembre del vint-i..., és que estem a 19 d'abril! I vostè avui passa les responsabilitats a l'ajuntament perquè s'obrin com a refugis climàtics les piscines públiques –això serà més senzill– i les privades. Home, de veritat, sense seguretat jurídica, sense claredat, dient coses diferents. Ahir deia a la roda de premsa: «Bé, no, les privades exactament, no.» Com que no, si ho diu el decret? En fi. I, de nou, no ha consensuat això amb els municipis. N'ha parlat, ha informat, però no han treballat junts per trobar una solució.

I la solució que vostè proposa és un despropòsit –és un despropòsit. I nosaltres avui li hem de dir que el que ha de fer és retirar aquest decret, treballar-lo, consensuar-lo i tornar-lo a aprovar. No podem permetre que a aquestes alçades de l'any generem tanta inseguretat, tanta incertesa, tan poca claredat en els ajuntaments; que, a més a més, els hi traspassa vostè aquesta responsabilitat. Òbviament, tindrem temperatures altes –ho hem vist aquest passat cap de setmana. Hem de tenir refugis climàtics perquè les persones es puguin refrescar, però això no pot ser traslladar-li la responsabilitat als ajuntaments, que no tenen eines per poder, evidentment, amb responsabilitats, permetre aquests refugis climàtics.

Per tant, conseller, nosaltres li demanem, si us plau, que retiri aquest decret, que el torni a aprovar amb consens amb el món local, amb seguretat jurídica i amb la seguretat i les garanties que això es podrà aplicar sense portar més problemes dels que ja tenen els municipis, i, per tant, revisant també aquest règim sancionador, que no compleix el que va aprovar aquest Parlament.

Després, vull parlar de les dessalinitzadores –també ens ha sorprès molt. En el Ple de la sequera jo no recordo que parléssim d'això. En fi, porten molts mesos, molt de temps, i no havien parlat mai d'aquesta opció. De fet, al febrer vostè va fer una roda de premsa amb la ministra, amb la vicepresidenta Teresa Ribera, presentant lo dels vaixells, no?, per portar aigua de la dessalinitzadora de Sagunt. Mai s'havia posat aquest tema sobre la taula. De fet, quan el van posar els hotelers tampoc a vostès els hi va semblar..., o van sortir massa entusiasmats a valorar aquesta possibilitat. Per tant, el sector privat ha posat una solució sobre la taula que ara sembla que és bona.

Evidentment, necessitem aigua –ja l'hi portem dient tota la intervenció–, oferta d'aigua. Ara bé, m'agradaria que ens expliqués una mica més això. En el cas de la dessalinitzadora del port, que diuen que començarà a l'octubre –de tot això ens n'hem assabentat pels mitjans–, diu que la farà Abengoa. A nosaltres ens agradaria saber amb quin procediment han decidit això. Com afectarà això, també, el mar, el nostre ecosistema. També ens agradaria saber exactament el pressupost final de tot això. Perquè el port ja estava fent inversions per acollir els vaixells, no?, i, per tant, ara no sé què passarà, si deixaran de fer aquestes inversions. Però, en tot cas, la sensació és de..., ostres, quina falta de planificació i quina improvisació! «Ara ens traïem això de la txistera i a veure si funciona.»

Sincerament, estem decebuts de com s'està gestionant tot, i sobretot d'aquestes darreres informacions, que em sembla, doncs, que no són de rebut en un moment tan greu com el que estem, en el que necessitaríem certes, seguretat i solucions que ens aportin més seguretat a tots els ciutadans.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula ara el senyor Francesc de Dalmaes i Thió en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, presidenta. Conseller..., Samuel Reyes, benvingut; també benvingut en Josep Vidal, secretari general del departament. Ja hauríem de tenir la capacitat de sorpresa, doncs, molt extingida, però ens continuen sorprenent. De debò que no em entès el to d'avui, conseller, no l'hem entès gens. Perquè, miri, encara, amb els decrets, els socialistes els han acompanyat i han fet un discurs. Però avui, que precisament ells els hi han demanat la compareixença, que grups parlamentaris que representen més d'un centenar de diputats d'aquest Parlament li estan posant l'atenció, vol dir que aquest era el to? Vol dir que aquesta era la manera d'explicar el que ha fet el departament? Perquè, si no, és una mica aquell conductor que va contra direcció per l'autopista i està dient que tots els altres són els que van contra direcció. I, per tant, això, que ha estat molt definitori del seu Govern, del Govern de Pere Aragonès, jo crec que avui –que això no es vota, que és una compareixença, que el que hem de fer és..., que és una qüestió de país que l'hem de solucionar– el to d'aquest Govern, que, definitivament, des de que van caure els pressupostos s'han adonat quina era la seva minoria, que havia provocat essencialment el mal govern..., doncs trobaríem un altre to. I no l'hem trobat. Per tant, aquesta és la primera reflexió que li volíem fer, i potser en el seu segon torn això ho podríem corregir una mica, conseller.

I ja entrant sobre el tema, hi ha una prèvia de concepte que per a Junts és important. Perquè, si mirem amb perspectiva àmplia la seva actuació durant la sequera –i ho deia la diputada que em precedia–, estan vostès molt enfocats en la demanda, en penalitzar la demanda, en culpabilitzar la demanda. I, per tant, la culpa és dels ajuntaments, de la població, com li deia abans, siguin associacions esportives, siguin petites i mitjanes empreses, siguin els ajuntaments. I, si cal, amb l'amenaça de les sancions, que, efectivament, una vegada més els demanem que facin cas a aquest Parlament, que vam fer un ple per alguna cosa, que vam arribar a acords per alguna cosa. I, per tant, en el decret, si acaba arribant, si us plau, en la qüestió de les sancions facin allò que els hi ha demanat i que ha votat aquest Parlament.

Però el dia que es focalitzen en la demanda..., però és que vostès són els responsables de l'oferta! És a dir, quan vostès no ofereixen allò que estan obligats a oferir, a vostès qui els sanciona? Perquè vostè, bàsicament, té dos responsabilitats en el tema de l'aigua, que és posar a disposició del país l'aigua que es necessita –una– i –dues– haver previst que l'aigua, que sí que cau del cel, però que a vegades no cau, conseller, i que en ocasions extraordinàries com la d'ara no cau gens. Perquè, el Govern podia haver previst aquesta sequera? No. El Govern ha de tenir previstes les eines per afrontar aquesta sequera? Sí, home, i tant que sí!

I abans li recordava que encara ressonen les paraules de la seva antecessora a l'hemicicle dient: «Home, no siguin catastrofistes. És que hauria de passar un any sense ploure. No es preocupin, no passarà això.» I aquesta no és una actitud política responsable. I, lamentablement, aquesta ha estat l'actitud que ha tingut el Govern no només amb la sequera, sinó amb totes les crisis greus que patim –a l'ensenyament, a la sanitat, amb la llengua, amb la pagesia. Hi ha un patró: quan hi ha un problema, el president no té solució, no té opinió, no té mai presència per a res que sigui problemàtic, i passem de tenir el president Aragonès a «el president ara no hi és», i el conseller del ram s'inhibeix i culpabilitza, com ha fet vostè en la seva intervenció, a qui sigui, menys a la conselleria del ram, que és qui té la responsabilitat.

I a qui li va tocar liderar? Doncs a Junts, a Junts per Catalunya. I vam portar aquí una llei de mesures extraordinàries i urgents contra la sequera; la vam portar al Parlament i vam aconseguir que fos aprovada per àmplia majoria. I s'ha de reconèixer: amb una actitud responsable, constructiva del Partit Socialistes en tot aquest pro-

cés. I volem recordar –perquè s’ha de recordar– els diputats que van treballar i que van voler que això fos possible: el president del nostre grup, l’Albert Batet, però en Salvador Vergés, en Quim Calatayud, la Jeannine Abella, l’Anna Feliu.

I aquesta llei tenia dos annexos, però sobretot n’hi ha un que diu quines obres s’han de fer, quin cost tenen i com s’han de fer, evidentment amb procediment d’urgència. I allà ens referíem a dues grans infraestructures, especialment crítiques. Una és –ja n’hem parlat molt– l’ampliació de la potabilitzadora del Besòs. Aquesta és l’obra que ens hagués permès, en un termini molt breu, poder tenir un volum d’aigua molt significatiu. I l’abril del 23, el president Aragonès es va comprometre que a finals d’any, de l’any 23, estaria resolta aquesta ampliació.

El president Aragonès, eh?, no Junts; però no, el president Aragonès es va comprometre que estaria en funcionament, perquè efectivament hi havia temps suficient. I això ens hauria permès passar dels cent litres per segon als nou-cents litres per segon en aquesta potabilitzadora. I aquesta obra, que era essencial per a l’àrea metropolitana..., però és que era essencial també per al Ter. La situació a les comarques de Girona hauria millorat moltíssim i no estaríem parlant de la situació crítica que tenim ara. I, evidentment, també hauria allargat molt la declaració d’emergència. Era una obra clau i no s’ha fet. El compromís del president Aragonès va tornar a fallar. Aquesta obra no s’ha fet i hem perdut uns mesos que no ens podíem permetre de perdre.

I a això ens referim, quan diem que vostès no han estat diligents en l’oferta, mentre estaven preocupadíssims penalitzant la demanda –la pagesia, els ajuntaments, la indústria, el comerç. Aquests han patit la falta de paraula del president Aragonès, quan deia que una obra estaria feta i que estaria acabada. I és evident que cal reduir el consum. I també aquí hi vam posar l’accent. Però sense una actuació diligent del Govern, amb un govern sense paraula, és molt difícil aconseguir el compromís de les persones i del sector privat.

L’altra infraestructura crítica que formava part de la nostra llei és la nova dessalinitzadora de Blanes, per passar dels vint hectòmetres cúbics actuals..., afegir-ne seixanta hectòmetres cúbics més l’any i, per tant, ens situava en aquests vuitanta hectòmetres cúbics. Evidentment que és una obra molt llarga, però també hem perdut inexplicablement el temps.

Ara s’ha vist, no?, i hem fet una mica de pim-pam-pum: que si la culpa és de Madrid, que si és seva, que si la liciten els uns o els altres. Un altre any preciós, perdut. Aquest és el resultat. Un altre any preciós, perdut. Menció a banda per al Govern espanyol, que ens va dir que tenia el compromís que la pagaria i, al final, és un crèdit que els catalans haurem de tornar a pagar, i amb interessos, via cànon. Bé, com deia una mica en Salvador Vergés –mai més ben dit–, «cornuts i pagar el beure».

Per cert, un dia ens hauran d’explicar, perquè si finalment la solució era el crèdit espanyol, per què l’ACA, que té un romanent suficient, no ho dedica, per exemple, a aquesta obra i com a mínim ens estalviem els interessos.

Ens alegra molt que, de sobte, el conseller ha tingut molt clar que dels vaixells de Sagunt no calia ni parlar-ne. Perfecte, ja no en parlarem, perquè els costos enormes que tenien –mai més ben dit– eren una gota en un oceà com a solució. Però, ha tornat a ser d’aquelles solucions –si m’ho permeten, unes solucions Sergi Grapes, que els lectors més antics del Cavall Fort m’entendran què vull dir– que com a govern ens hauríem d’estalviar, perquè no porten enlloc –i avui és la prova, no porten enlloc– i perquè denoten poca seriositat. No cal que vingui amb la ministra a dir-nos «tindrem els vaixells de Sagunt».

I sobre això, conseller, sobre aquesta forma de fer, ens hi estendrem una mica, perquè hi ha una certa forma de fer que denota no ja la falta de confiança en el sector privat del país, sinó la falta de confiança en el propi país. Hem vist clar que un bon dia dispara una mesura. El sector afectat, amb qui no s’ha parlat res, es revolta, i tenim un problema que ens el podríem estalviar.

Miri, li posaré un exemple –ja que em fa aquesta cara...–: el sector esportiu. Ho diem perquè ens va venir a veure al Parlament. I ens diuen... S'aixequen un dia que vostès els hi diuen: «Tanquin les dutxes.» I ens venen a veure i ens diuen: «És que encara no hem superat la covid. Si ens dieu que tanquem les dutxes, és que tanquem ja.» Però no tanquem el gimnàs o els negocis vinculats, és que també les entitats esportives ens van dir: «És que tanquem.» Immediatament, ens asseiem, els escoltem. Proposem una sèrie de mesures tècniques alternatives d'estalvi d'aigua que permeten fins i tot estalviar més aigua de la que preveia l'ACA i que permet sobreviure el sector: abaixar la pressió, afinar els horaris... Tot ben estudiat; no perquè ho hem fet bé nosaltres, perquè hem escoltat aquells sectors que són els primers interessats en funcionar bé, en estalviar.

I el mateix amb el món de la jardineria. Va ser Junts qui va impulsar el certificat d'eficiència hídrica per als jardiners. El mateix amb les panificadores, que bàsicament –oh, sorpresa!– treballen amb farina i aigua i no hi havia anat... Ens van dir que no hi havia anat a parlar ningú. I era tan fàcil com fer el que vam fer –aquí al costat m'acompanya en Josep Rius–, que és asseure'ns amb ells, escoltar-los i decidir mesures.

Conseller, cal escoltar cada sector a l'hora de decidir les mesures que pertoqueu per fer-les reals, per fer-les útils i que permetin el manteniment de l'activitat social i de l'activitat econòmica. Li parlava del seu discurs d'avui. Mentre vostè parlava, la Pimec ha fet un comunicat. Sap què...? El seu comunicat ens parla de decepció, d'improvisació, de que lamenten... No ho diu Junts; l'hi diu la Pimec, l'hi diuen les petites i mitjanes empreses d'aquest país, que no parlen, que no negocien. Mentre vostè estava aquí ha passat això.

I el darrer exemple –també ho deia la diputada que m'ha precedit– han estat les piscines. A Lloret teníem l'experiència primera d'empresaris que havien proposat dessaladores, que encara estaven pendents de resposta definitiva de l'ACA, però sembla que havien avançat, fins i tot havien fet una paga i senyal. I ara surten amb allò de que sí que es podran omplir les públiques i les privades si l'Ajuntament les declara refugis climàtics, si s'obren al públic. Sense diàleg, com sempre. I ens surt la portaveu del Govern i diu: «Això ho decidim nosaltres, però que ho reguli cada ajuntament, que fer una normativa nacional és una feina per al Govern. Escolti, ja, ja..., que s'ho arregli cada ajuntament. Nosaltres els manem i que ells obeeixin».

I el fet, en fi, que ha quedat clar abans i ara, quin és el capteniment de Junts per Catalunya: la falta de confiança que li tenim. I li demanem, si us plau, que, efectivament, com deien vostès, com deia el seu propi grup parlamentari –acabo, presidenta..., aquesta és una qüestió de país; per tant, tractem-la amb el rigor, el diàleg, la negociació i el consens que requereix un assumpte tan essencial per al país.

La presidenta

Té la paraula ara el senyor Joan Garriga Domènech, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Joan Garriga Domènech

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller. Bueno, señor Mascort, el problema de la falta de agua realmente no es de que no llueva –que hay años que lo hace muy poco, como este–, y no es tampoco de no tener presupuestos aprobados; el problema, como usted ha reconocido, son las políticas de la Generalitat durante décadas. Usted ha reconocido que se llevan años sin hacer políticas de agua, de obtención de agua a través de infraestructuras, porque llevamos más de una década que no se han implementado actuaciones. Se ha confiado siempre a que acabe lloviendo, ni inversiones ni ejecutado íntegramente los presupuestos del ACA, y, en cambio, se han seguido malgastando millones de litros de agua por mal mantenimiento de tuberías, que lo sigo considerando un auténtico escándalo.

Y ahora, pues claro, nos vienen con esas urgencias: barcos que anunció el *president* Aragonès, que al final no llegan; desalinizadoras móviles como la nueva alternativa; seguimos con restricciones, con decretos de urgencia, y ahora con esta novedad de expropiación del uso de piscinas privadas, con esta ocurrencia del refugio climático –que yo me imagino que podíamos hacer refugios alimentarios: el que tenga hambre puede ir a despensa ajena; supongo que es la analogía que podíamos entender con este tema de expropiar el uso de piscinas privadas.

Y hay una realidad, al final, que pagamos los ciudadanos, que es la subida del coste de agua. Las tarifas han subido, este 2024, por su falta de actuación y por sus bandazos, y hay un sobrecoste. Hay un sobrecoste... Mire, el agua que proviene de embalses tiene un coste medio de 0,1 euros por metro cúbico. Ustedes son más de menos embalses y derribar para que los ríos fluyan de manera natural. El agua regenerada está en 0,3 metro cúbico, que parece que se van a poner en ello y me parece una buena noticia. Desaladoras fijas, un euro / metro cúbico; pero es verdad que, claro, como en algunas como en Tordera no llega electricidad porque no se ponen de acuerdo con los alcaldes y no tienen una decisión de región, de institución –en este caso, la Generalitat–, de tomar esa decisión de que se haga y pase una línea si se necesita electricidad, con independencia de lo que opine el alcalde de turno, pues tampoco se hacen.

Y el no haber hecho todo esto anterior acarrea, pues, malas y precipitadas soluciones: desaladoras flotantes, 4,4 euros / metro cúbico –luego, si quiere me corrige los importes–; barcos con agua –eso sí que es una barbaridad–, 10 euros / metro cúbico. Usted también ha asegurado, en estos últimos días, que nadie, ningún catalán va a pagar de su bolsillo este precio. Pero alguien lo tiene que pagar. Yo creo que los catalanes por igual, o en la factura del agua o a través de los impuestos.

Miren, estos últimos meses ha llovido algo y hemos pasado, en el conjunto de las cuencas internas, del 14,41 de reservas antes de marzo a un 18,04 en la actualidad. Yo creo que la cifra, pues, va a seguir subiendo algo más. Esperemos, evidentemente, que llueva más, que se cumplan *les dites i els refranys* de «en abril, aguas mil» y «en mayo no te saques el sayo», pero también esperamos desde este grupo parlamentario, desde VOX, que el 12 de mayo se acabe su gobierno y de una vez por todas el nuevo gobierno entienda que hay que invertir en retener el agua, para cuando no llueve mucho, que a veces pasa, y que hay que implementar un plan nacional de agua para garantizar el uso del agua compartido entre todos los españoles, para que todos tengamos acceso al agua por igual.

Muchas gracias.

La presidenta

Té la paraula el senyor Xavier Pellicer Pareja, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Xavier Pellicer Pareja

Bé; gràcies, presidenta. Bon dia de nou, conseller; secretari... Ho agafem per on hem començat abans, eh? Nosaltres ja els hi traslladem i ja els hi diem que la qüestió s'ha d'abordar –de la sequera– no com un problema aïllat ni com una casualitat, sinó com una conseqüència del canvi climàtic i d'un model determinat, que és el model capitalista, li pesi al senyor del PP de Nàrnia, que sembla que no li interessa tant ara la qüestió de la sequera, o li pesi a qui li pesi. Per tant, hem d'anar a l'arrel del problema. I per anar a l'arrel del problema vostè ens deia: «No hi ha solucions màgiques.» Diuen, diuen, diuen... Efectivament, no hi ha solucions màgiques, hi ha l'aigua que hi ha, i el que toca és fer un debat de país per veure on es destina l'aigua que tenim, perquè no en podem produir infinitament.

En aquest sentit –nosaltres ja els hi vam dir–, no compartim l'escala de prioritats del pla d'emergència per a sequera i les que el Govern planteja. El que pensem és que cal prioritzar que la pagesia no perdi collites i que els camps de golf no seguei-

xin verds, cal aturar que el turisme gaudeixi d'un tracte preferent admissible i cal prioritzar que desenes d'explotacions agrícoles i ramaderes que estan a les últimes puguin seguir fent front al lobby turístic, i no permetent, per exemple, la compra de dessaladores per omplir piscines o sense restriccions suficientment específiques.

Per tant, a nosaltres el que ens sembla és que el primer que cal dir és que el «tot és possible» de partits com el PSC o com Junts és una mentida i és una irresponsabilitat. Nosaltres el que demanem és que hi hagi sinceritat i que hi hagi coherència, perquè no hi ha aigua per a tot i per a tothom. No hi ha aigua per al turisme, per al Hard Rock, per omplir piscines, per regar els camps de golf, i el Govern ha de decidir quines són les prioritats.

Pensem que aquesta crisi per manca de pluges, aquesta crisi per augment de temperatures, aquesta, en definitiva, crisi climàtica, ens ha de servir, més enllà de posar pedaços, més enllà de mirar-ho a curt termini, més enllà de que allò urgent que cal resoldre no ens tapi allò important, per fer una reflexió profunda sobre el model econòmic, per definir una escala de prioritats com a país, en la producció, en el consum d'aigua i en l'explotació de recursos naturals, i per fer-ho d'acord amb els recursos que tenim. Si no tenim una planificació democràtica de l'economia, un recurs escàs i finit com l'aigua, un recurs essencial, acabarà en interessos d'aquells que ho puguin pagar. I, per tant, volem que l'aigua, com a bé essencial, satisfaci les necessitats de la població i, per tant, no serveixi per engreixar lobbys o per engreixar grans interessos econòmics a costa d'enriquir-se.

Algunes qüestions més concretes sobre el decret, i sobre les propostes que ha plantejat avui i sobre la compareixença. Nosaltres trobem a faltar anar a l'arrel del problema. Nosaltres trobem a faltar, en una situació d'escassetat hídrica, respostes i polítiques valentes. Pensem que tocava fer una aposta decidida per regular l'aigua del sector turístic, i el que s'ha fet és aprovar una normativa que a nosaltres ens sembla que serà una màscara per permetre a hotelers i a propietaris d'habitatges d'ús turístic emplenar piscines i molestar el mínim possible els turistes.

Pensem que no pot passar que el Govern s'espolsi les responsabilitats i les passi als ajuntaments. Ha quedat demostrat, precisament, que els ajuntaments no tenen capacitat per fiscalitzar els grans consumidors d'aigua. De fet, molts no tenien ni un cens de les piscines i, per tant, tampoc tenien capacitat per fer un control de qui les estava omplint i qui no.

Cal tenir present que ni la pròpia ACA podia donar dades sobre els grans consumidors d'aigua, sobre qui estava incomplint les mesures contra la sequera, perquè no tenien la capacitat, en molts casos, de recollir aquestes dades. I al final el que no es pot fer és acabar tirant la pilota endavant i plantejant un seguit de mesures que són de difícil compliment, que acabaran donant d'una manera o altra barra lliure al sector turístic per poder passar l'estiu amb restriccions minses i després començar a restringir en la població, com va passar l'estiu passat.

Algunes consideracions més concretes. Sobre els refugis climàtics. Qui ha sortit celebrant-los és el gremi d'hotelers, i la proposta, per tant, ja ens pot fer olorar en quins termes és una gran mesura estalviadora d'aigua. Com ho farem per deixar entrar a tothom gratuïtament a les piscines dels hotels? Com ho podem plantejar?

A nosaltres ens sembla que no té sentit potenciar piscines d'hotels com a refugis climàtics, i que el que hauríem de fer és tenir viles preparades per a casos així, com biblioteques, com fonts públiques, com parcs...

Sobre les dessalinitzadores mòbils. Nosaltres ens hi oposem de forma clara. Ens sembla incomprensible que un dret bàsic com el d'accés a l'aigua es pugui convertir en un privilegi, sobretot pel que fa a les dessalinitzadores mòbils privades i a tot el debat que s'ha generat entorn d'aquesta qüestió. El que no pot ser és que ens pleguem a les exigències del lobby turístic.

Pel que fa a les dessalinitzadores mòbils que plantegen vostès, que són aquestes dotze –sí, perdonin, no he estat prou clar– i aquesta altra a Barcelona. Entenem que

són dessalinitzadores públiques, d'ús públic i que es connectaran a la xarxa; també els hi volíem preguntar sobre aquesta qüestió. Però ens preocupen diverses qüestions: qui pagarà el preu de l'aigua? Qui acabarà pagant-lo, quan passem d'aquests entre 0,1 i 0,3 euros el metre cúbic de cost de l'aigua a aquests 6 euros el metre cúbic? Això es veurà reflectit a la factura de tots els consumidors i consumidoras? Ho pagarem a través d'impostos públics? Qui pagarà aquest augment del preu de l'aigua?

Més qüestions: sobre la regulació del sector turístic. Sabem –i ho diuen així tots els estudis– que el sector turístic de luxe consumeix fins a cinc vegades més aigua que la població normal, i que la mitjana d'augment del consum respecte al sector turístic és de vora dos i mig vegades el que consumeix la població; per tant, que consumeix més aigua que els residents. Ens sembla, per tant, que no es pot establir com a llindar per fixar els consums màxims d'aigua que consumeixen els residents. Ens sembla, a més a més, que en un context d'una limitació parcial, si del que s'està parlant és d'una previsió d'augment del nombre total de turisme, de turistes, de què ens està servint aquesta mesura? És a dir, per molt que reduïm els límits que pot consumir el turisme, si preveïem molt més turisme, de què serveix aquesta mesura?

A nosaltres ens sembla que en municipis d'escassetat hídrica el que cal és no simplement regular-ne el consum, sinó que caldria abordar la qüestió de prohibir l'oferta de places turístiques. Ens sembla que això s'ha d'abordar quan poden perillar les dotacions d'aigua per als residents i per als sectors essencials.

I també cal pensar en els municipis que s'abasteixen d'altres conques, que no haurien de poder ofertar les mateixes places turístiques. Per nosaltres la proposta és que només es puguin ofertar aquelles places turístiques que les dotacions d'aigua pròpies permetin i que, per tant, cal adaptar l'activitat econòmica als recursos que tenim.

Finalment, algunes reflexions que ens semblen importants. Aquí s'aposta molt o hi ha diversos grups que ho han plantejat, com el PSC o com Junts, d'apostar per l'oferta de més aigua –per apostar per l'oferta de més aigua. Nosaltres el que pensem és que l'essencial és gestionar la demanda d'aigua que tenim, gestionar i planificar a on volem que vagi aquesta aigua; pensar que aquest és un recurs finit, que no és infinit, i que alhora s'han de preservar els rius i els ecosistemes. Portem massa anys, abans de la sequera, sobreexplotant els recursos hídrics, posant els rius i els aqüífers en estrès constant –i, per exemple, tenim vora un quaranta per cent de tot el que són els aqüífers contaminats– i que no s'ha fet cap acció concreta, per part dels darrers governs, per tal de revertir aquesta situació.

Per altra banda –i per acabar–, també ens preocupa molt l'element de les dessalinitzadores. Ja ens adverteixen des de molts sectors ecologistes que les dessalinitzadores són tot allò que no volem en un context de canvi climàtic, per un alt consum energètic, per les emissions de CO₂ i per l'abocament de residus de les salmorres que es poden produir al mar. Per tant, no poden ser una solució màgica, sinó que, si es converteixen en estructurals, poden ser fins i tot una condemna ambiental.

En definitiva, a nosaltres ens sembla que el que cal és abordar la qüestió de l'aigua com un recurs escàs que és, com un recurs essencial que és; el que toca és, més enllà del problema concret, abordar-ho com a debat de fons, plantejar a què volem destinar la poca aigua que tenim i la poca aigua que tindrem i quin és el model de país que definim amb tot això. Per fer-ho cal un govern, un parlament i una administració ferma, amb una capacitat d'intervenció en el sector privat, amb unes línies vermelles clares, que és que en cap cas en un context de bé escàs o de bé essencial, com passa amb l'habitatge, com passa amb els serveis públics, això pot servir per lucrar-se i, per tant, també una aposta perquè tota l'aigua passi a ser un bé de gestió cent per cent pública. Per tant, aquí també trobem a faltar una aposta clara en aquest sentit i el que ens sembla és que cal revertir tots aquells municipis que tenen l'aigua privatitzada, posar les mesures per fer-ho i alhora no posar dificultats o pals a les rodes a aquells municipis que ja tenen una opció decidida a que sigui pública.

Per tant, l'aigua és un bé escàs, és un servei públic. Cal una planificació de país, perquè no es pot accontentar tots els sectors i, en definitiva, cal fer-ho des de la democratització d'aquest recurs que és essencial.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula ara la senyora Jéssica Albiach Satorres, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Conseller, me disculpe ja per avançat, perquè hauré de marxar després de la meua intervenció. Entenen vostès que som només..., en el meu cas, només estic jo del meu grup i l'agenda en campanya és bastant complicada, la veritat.

Dit això, faré una cosa que no acostume a fer i, a més, espere que no serveixi de precedent, que és donar-li la raó en un punt de la seua intervenció al senyor Dalmases. El senyor Dalmases –i, a més, jo també ho comparteixo–, ha posat en relleu el seu to triomfalista. I jo he de dir que a mi també m'ha sorprès el to que vostè ha utilitzat en la seua intervenció. Jo crec que la gestió del Govern no està per a triomfalismes, que la situació del país no està per a triomfalismes. I, per tant, jo li he de reconèixer que esperava com a mínim un to una mica més contingut o d'una certa humilitat. I m'ha sorprès aquest triomfalisme espectacular que vostè ha desplegat, quan, a més, explicava coses que han fet, que estan en marxa, que volen fer. Perquè, això sí, vostès ho barregen tot. Evidentment que han fet coses; altra cosa és si les coses que han fet han arribat a temps i eren les que necessitava el país, no només per abordar la sequera, sinó també la situació d'emergència climàtica. Per tant, això sí que necessitava dir-ho.

I també hi volia incidir: quan hi ha unes dessaladores que estan planejades des de fa catorze anys i no s'han fet, doncs, evidentment, això té un nom, que es diu «manca de planificació», perquè, a més, sabíem que aquesta sequera arribaria. No sabíem quan, però en aquells moments, quan es planejen les dessaladores, estava clar que vindria una altra sequera. Igual que ara mateix sabem que, malauradament, aquesta no serà ni l'última ni la més greu. I, per tant, si això no es fa, o és deixadesa o és manca de planificació.

I vostè, també, avui ha tret el tema del deute de l'ACA. Clar, jo pregunte: l'ACA es va gastar els diners en festes? No. L'ACA es va gastar els diners fent obres com la dessaladora del Prat, que ara mateix ens estan ajudant a poder obrir l'aixeta al nostre país. Per tant, eren obres que eren imprescindibles, que Convergència i Unió, doncs, van decidir que no es feien per un tema ideològic, però és que hem vist com vostès tampoc, en els anys que porten a govern, han pressionat de cap de les maneres perquè aquestes dessaladores es feren. I, a més, també una altra cosa m'agradaria dir: és que les dessaladores al final és una aposta estratègica de país, i igual que s'han pogut finançar carreteres a Catalunya amb els pressupostos del país, amb els pressupostos de la Generalitat, el que no entenc és per què no s'han pogut finançar dessaladores quan és una aposta estratègica per al país i s'ha fiat tot al cànon de l'aigua. Aquí està el problema, que no s'ha entès que les dessaladores i les potabilitzadores i les regeneradores eren una aposta estratègica de país.

En qualsevol cas, sí que és cert que davant d'una sequera com l'actual, que ja dura tres anys, doncs, era inexplicable que encara no s'hagués regulat l'ús recreatiu de l'aigua, en concret pel que fa al tema del turisme. I no s'havia fet, mentre que la nostra pagesia té unes restriccions que arriben al vuitanta per cent, quan tenim també restriccions en indústria i quan la gent a casa seva està intentant estalviar cada gota d'aigua. Ara ho han fet vostès a través d'un decret, que li he de dir que per nosaltres aquest decret és una presa de pèl. És un decret *fake*. De fet, li podríem dir el «decret de la piscina del Majestic». I ara m'explicaré.

Vostès han fet un decret perquè el sector turístic, perquè els hotels puguin omplir les seues piscines a l'estiu; és a dir, han donat cobertura perquè el turisme es puga fer la foto mentre segueix tenint barra lliure d'aigua. I com han dit –i no ho diem nosaltres, ho diuen també entitats com Aigua és Vida–, el decret del Govern és el cavall de Troia dels hotelers per poder reomplir les piscines amb l'excusa del refugi climàtic. I, a més, si acaben obrint al públic, encara cobraran entrada. Per tant, encara és doble negoci.

I també obren vostès la porta a que una comunitat de propietaris amb piscina la puga omplir admetent l'accés del públic i podria ser cobrant per això. Per tant, primer, ja han dit els administradors de finques que la comunitat de veïns no ho farà. Segon, qui cobrarà aquestos diners? Qui ho gestionarà? Qui posa el socorrista? I, tercer, vostès han passat la patata calenta als ajuntaments perquè siguin ells els que gestionen, i els ajuntaments han dit que això és inviable, i la conseqüència és que no es farà.

Per tant, vostès han tornat a fer el de sempre; és a dir, un govern que no és capaç de prendre decisions, però que li agraden les fotos. I si vostè està dient que això no és així, aleshores no només tenen un problema de gestió, sinó que també tenen un problema, vostès, de comunicació.

Perquè, a més, fa la sensació que vostès han començat la casa per la teulada. El primer refugi climàtic, si parlem de piscines, haurien de ser les piscines públiques, les piscines municipals. Però també s'han de contemplar altres tipus de refugis climàtics: biblioteques, parcs, centres cívics... I, a partir d'allí, on no hi han piscines públiques o piscines municipals, s'ha d'anar, cas per cas, a veure què és el que s'hi pot fer.

I, evidentment, això vol dir..., i evidentment, també voldria qüestionar què vol dir això de «dessaladores mòbils» per als hotelers i cap restricció per al turisme, però la resta que no s'ho poden pagar, castigats. Perquè això és el que passa amb les dessaladores mòbils que acaben tenint, si són privades, els hotels. I nosaltres sí que voldríem incidir-hi: l'aigua no és un caprici; l'aigua és un dret humà, és un bé comú, és un dret essencial i com a tal ha de ser tractada. I sí que voldríem insistir molt en aquesta idea: deixen de posar els ajuntaments als peus dels cavalls.

I des d'aquí jo sí que li demane al Govern de la Generalitat que rectifiqui, que re-
faça el decret. Nosaltres, tal com està, no hi podem donar suport. I, per tant, jo crec que en un tema com aquest hauríem d'intentar, com a mínim, trobar amplis consensos, amplis acords. I, per tant –ho torne a dir–, no poden tractar vostès l'aigua com si fora un luxe: l'aigua és un dret humà, és un bé comú, és un dret essencial, i des d'aquest punt de vista ha de ser tractada, i sobretot des d'un govern des d'esquerres.

I, com deu haver vist, jo he centrat la meua intervenció sobretot en el decret que van anunciar aquest dimarts i que ens portaran a votació properament, perquè és altament preocupant. I jo crec que, després de tres anys de sequera –li ho he dit en la intervenció d'abans, li ho dic també en aquesta intervenció–, hem d'abordar com fer front a la sequera des de tres àmbits: el primer és la planificació; el segon és el repartiment d'esforços i el tercer és una nova cultura de l'aigua. I la veritat és que no veiem cap dels tres.

I pose ja un últim exemple en la nova cultura de l'aigua: dubte molt –dubte molt– que canviar l'operativa de la pista de l'aeroport del Prat per portar més milions de turistes a Catalunya en els mesos de juliol i agost siga una nova cultura de l'aigua. En realitat, el que fa és seguir incidint en un model productiu que és del passat, que ja no serveix i que la pròpia patronal turística ha dit que aquest sector ha tocat sostre al nostre país. Per tant, necessitem una nova cultura de l'aigua i això també contempla un nou model productiu al nostre país.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

A continuació, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula del diputat Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, presidenta. Todo el mundo... (*Veus de fons.*) ¿Sí? Gracias. Todos sabemos que Cataluña, que está en la ribera del Mediterráneo, en la península Ibérica, pues, tiene o padece un régimen escaso e irregular de lluvias y que además esto se ha visto incrementado por el cambio climático, que es una realidad que conocemos también hace décadas. La Generalitat de Catalunya, que lleva cuarenta años funcionando, pues, la verdad es que nunca se ha tomado demasiado en serio que Cataluña no es tierra en la que nos sobre el agua. Y, sin embargo, no ha habido nunca unas políticas hídricas dignas de tal nombre. Y esto empieza, a efectos nuestros, cuando padecemos una de las sequías más importantes que se recuerdan..., nos hemos de remontar al precedente más inmediato anterior, que era el año 2008. En el año 2008, el Gobierno de Montilla, pues, se encontró con una sequía, anunció y planificó ciertas medidas para paliarla, y luego llovió. Y entonces ya no hizo nada más.

Por eso hay que recordar que en ese momento no solamente gobernaba Montilla, que era del PSC, sino que el vicepresidente de entonces era de Esquerra Republicana, era el señor Carod-Rovira, y que, además, el *conseller* de infraestructuras de aquella época era el socialista Joaquim Nadal, que ahora es el *conseller* de Universitats. Y ustedes, más o menos..., con esto quiero decir que más o menos han ido siempre gobernando los mismos en Cataluña, que ustedes, Esquerra Republicana, no pueden hacer como si se vienen de nuevas a un problema que lleva décadas conociéndose, pero que ustedes, que han participado insistentemente en los gobiernos de Cataluña, pues, no han podido nunca..., no han decidido nunca hacerle frente.

Hoy aquí oímos al Partido Socialista reprochar a Esquerra Republicana, cuando al final el Partido Socialista –me he referido a la época del tripartito– no hizo los deberes ni hizo lo que debía hacer. Y vemos también a los de Junts atacar decididamente a Esquerra Republicana por el problema de la sequía, cuando realmente ellos han gobernado más años que nadie, han sido partícipes y copartícipes de los gobiernos con Esquerra Republicana y tampoco hicieron nada por hacer una verdadera prevención de un caso como este que, de alguna forma, se podía «albirar», se podía avanzar sabiendo cuál es el régimen hídrico de nuestra comunidad autónoma.

Eso sí, los que vemos ahora que se pelean, sobre todo los dos partidos separatistas, Esquerra Republicana y Junts, que han sido responsables de diversos gobiernos, han estado despilfarrando, en la última década..., el dinero de todos los catalanes, el dinero de nuestros impuestos, lo han despilfarrado en embajadas, en referéndums ilegales, en sueldazos, en propaganda en TV3 y en subvenciones y en medios públicos y no se han ocupado de que ese dinero fuera, precisamente, a un problema tan grave como son unas infraestructuras para hacer frente a un problema que todo el mundo sabía que podía venir.

Cero el dinero en infraestructuras hídricas, todo el dinero abocado en el ruinoso *procés*. Ustedes se han dedicado, se han volcado..., no solamente el esfuerzo económico, sino también los esfuerzos políticos, los han enfocado en algo que no ha aprovechado a Cataluña en modo alguno y que, desde luego, nos ha hecho retroceder.

En verano de 2020 ya saltaban las alarmas. Ya hace cuarenta y dos meses, como ha dicho el *conseller*, y ustedes ya estaban gobernando, y estaba la *consellera* Jordà, también, llevando los intereses de su departamento. Usted es secretario general de Acción Climática desde el año 2016, y en 2021 ya había proyectos y obras sobre la mesa, sobre su mesa, que ustedes no pusieron en marcha.

Por lo tanto, ya se ha hablado mucho de la sequía. Tuvimos un pleno monográfico de la sequía. Ya saben ustedes cuál es la opinión nuestra acerca de esta sequía y

de la negligència con la que se ha afrontado por parte de los diferentes gobiernos, no solamente del suyo.

Ustedes han sido incapaces de gestionar la realidad; se han instalado en sus sueños, no en las cuestiones prácticas; hemos perdido oportunidades; hemos pospuesto lo básico; ustedes han retrasado lo urgente; están echando la culpa al resto de partidos, se la echan entre sí, y trasladan a la ciudadanía las carencias de sus gobernantes, las trasladan en forma de restricciones; trasladan también las responsabilidades a los ayuntamientos, y lo que hay detrás todos sabemos que es la pura incapacidad de los gobernantes.

Cataluña necesita, de una vez por todas, gobiernos responsables y competentes. Y yo creo que realmente Cataluña tiene otro futuro posible que el que ustedes nos han dado.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Doncs, ara, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Marta Vilalta i Torres.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, vicepresidenta. Moltes gràcies de nou al conseller i a la resta de l'equip del departament, per comparèixer i per donar totes les explicacions exhaustives, tant pel que fa a la situació de la sequera, la situació a data d'avui, també de la situació dels embassaments, de les previsions a nivell meteorològic, l'estat d'execució de les principals obres del país i del compliment també d'algunes de les mesures del ple monogràfic que des d'aquest Parlament vam debatre i vam acordar poder desplegar per fer front a aquest repte de país, que és la sequera.

Vèiem –vostè ens ho explicava– com la situació és més positiva després de les pluges, després també de les mesures activades pel Govern de la Generalitat, també, de produir més aigua, i especialment, també, que tenim una situació positiva gràcies a la sensibilització, a la responsabilitat de la ciutadania i dels sectors, diversos sectors del país, a banda del món local, imprescindible també per fer front de forma coordinada i de forma consensuada, de forma comuna i conjunta entre tots i totes a aquesta situació de sequera.

Però el cert és que, encara que haguem revertit la tendència i, per tant, estiguem una mica millor, la situació de sequera segueix i, per tant, seguim tenint un repte de país que és absolutament prioritari; així com a mínim considerem des d'Esquerra Republicana aquest repte, prioritari. I compartim amb vostè que no s'improvisa ni s'ha improvisat. I ho deia vostè, però és que si s'hagués improvisat, si no s'hagués fet tota la feina que s'ha fet, estaríem en una situació catastròfica; no ara, des de fa molt temps. I ens expliquem.

Totes les mesures desenvolupades, i malgrat els mantres que aquí seguim, que es van repetint, la realitat –i ho deia abans– és que el pla especial de sequera està fet des del 2020, aplicat des del 2021, perquè justament s'ha deixat de mirar al cel per començar a fer acció. I gràcies a totes aquestes mesures que s'han anat desplegant, previstes en el pla especial de sequera o que s'han anat adoptant veient l'evolució de tot plegat, s'ha ajornat un any l'entrada en situació d'emergència de bona part del país. Per tant, sense totes aquestes accions, sense tota la feina feta per aquest Govern en coordinació amb els principals agents, faria un any que hauríem estat molt pitjor. I, per tant, hem pogut allargar aquesta situació d'excepcionalitat i d'emergència.

Com dèiem, mesures que el que fan és combinar, com creiem que cal fer, les accions d'urgència, d'emergència, que ens hem anat trobant degut a aquesta manca de pluja d'una manera molt excepcional, aquests més de quaranta mesos que no plou el que hauria de ploure al nostre país, però combinant aquestes mesures d'urgència amb les propostes estructurals de país, fent aquelles accions, fent aquelles inversions que no s'havien fet durant l'última dècada.

I no és només prendre mesures –i això creiem que és rellevant–, sinó que és que aquestes mesures estiguin alineades en la direcció correcta, també davant i en la direcció de model de país que volem. És avançant obres que s'havien paralitzat l'última dècada, com dèiem, però, és descartar qualsevol transvasament al nostre país. I això ho tenim claríssim, i vostè ho ha reiterat per enèsima vegada, que no està contemplat ni es contemplarà cap transvasament al nostre país, sinó que hem d'anar a l'ús eficient i racional de l'aigua en cadascuna de les zones on aquesta hi és.

Anar en la bona direcció vol dir reduir també el volum d'aigua del Ter cap a Barcelona, de la que passa cap a Barcelona, d'acord també amb els consensos territorials. I això, amb una situació de màxima excepcionalitat, està passant; que és la vegada –vostè ho deia, també, ho explicava– que s'està reduint aquest volum del Ter cap a la zona de Barcelona. I vol dir buscar solucions de forma constant, que s'adapten a l'evolució de la situació de sequera. I per això avui el que fèiem era convalidar un decret llei que anava en la línia de buscar solucions després de quedar-nos sense els pressupostos per culpa de la irresponsabilitat d'alguns grups d'aquesta cambra.

Vol dir veure, buscar si poden ser possible dessaladores portàtils, com ja ens ha explicat que serà possible i, per tant, veure també què està passant a la resta del món, quina és la tecnologia que podem posar al servei de la situació en aquest moment constant, com ho va ser en el seu moment buscar aigua a través de vaixells, que en aquell moment podia considerar-se com una opció plausible perquè no hi havia alternatives i ara, davant d'aquestes alternatives, descartar la portada d'aigua. Perquè és més barat, perquè també és més eficient, perquè també és més sostenible.

I vol dir construir i treballar conjuntament amb els ajuntaments. I això s'ha fet. Teníem una previsió inicial –així ens ho havia explicat també i s'havia fins i tot aprovat– de 50 milions per als municipis per fer accions d'inversió perquè poguessin millorar les seves xarxes. I això s'ha incrementat fins als 120 perquè no es quedi cap municipi fora d'aquestes ajudes, perquè puguin fer aquestes actuacions que durant dècades no s'havien pogut fer. I si sumem no només aquests 120 milions d'euros, sinó totes les inversions en ajudes o en subvencions que s'han fet, sumen més..., pràcticament 600 milions d'euros al món local, però també en ajudes per al canvi climàtic, en ajudes de suport i compensació a la pagesia, que ha patit molt, un dels sectors que més ha patit i que més també s'ha posat al davant per enfrontar-se a aquesta situació de sequera, ajudes en la modernització de regadius o d'ús més eficient en els diversos sectors.

Per tant, tot això ha passat. Creiem que s'ha anat en la bona direcció i ens demostra que no hi ha hagut improvisació. Perquè vol dir que totes aquestes coses s'han fet, s'estan fent, estan previstes, estan en execució o s'estan desenvolupant.

Alguna altra qüestió que no ens podem deixar de valorar, sabent que vostè ara té torn de rèplica, però que també ens agradaria, des del Grup d'Esquerra Republicana, poder incidir-hi. Nosaltres sí que creiem que s'ha actuat en l'oferta i la demanda de l'aigua. Entre el 2022 i el 2023 s'han produït 260 hectòmetres cúbics d'aigua a través de la dessalinització, a través de la regeneració; unes xifres que vostè ens explicava i que amb tot el pla de regeneració s'han anat incrementant i s'aniran incrementant també, per tant, per produir més aigua.

Però el que hem trobat a faltar en aquesta compareixença per part d'alguns grups parlamentaris, especialment del PSC i de Junts, i en totes les prèvies que portem debatent sobre l'aigua, és que es plantegi, que aquests grups plantegin el debat sobre la demanda, perquè fa la sensació, amb les seves intervencions, que entenen que l'aigua és un recurs absolutament infinit i que en podem disposar... Clar que som un país històricament ric en aigua, però el canvi climàtic ens està afectant i està afectant unes zones determinades del país, que és on viu també més gent. I, per tant, hem de ser conscients que l'aigua és un recurs finit, és un recurs escàs, que hem de millorar la seva gestió, que hem d'avançar cap a una nova cultura de l'aigua, que hem d'abordar infraestructures estructurals que facin que mai més tornem a passar

una situació..., i això s'està fent, i aquelles situacions també d'emergència, que, com deia, s'està fent.

Si m'ho permet, a mi em sembla que el seu to vehement, conseller, és una manera d'explicar i de demostrar que no hi ha hagut aquesta improvisació i que això es fa amb vehemència, sobretot quan, a vegades, sentim intervencions que disparen tots els límits de la demagògia o que van fins i tot a manipular i a fer veure el que no és. Ni es criminalitza ni s'enfronten sectors. Això no ho ha fet mai Esquerra Republicana i no ho ha fet mai el Govern. El que es fa és gestionar. Alguns potser diuen això perquè voldrien que passés, però el que s'ha fet és parlar amb tots els sectors, escoltar –sí, i molt–, intentar construir acords i consensos, i, davant d'un repte molt complex, intentar gestionar i prendre decisions de la millor manera possible. Que fàcil que és criticar sense proposar i voler desgastar amb un tema tan rellevant com és el tema de l'aigua. I que ho facin, sobretot, aquells que tenen zero credibilitat perquè quan van gestionar l'Agència Catalana de l'Aigua no van fer cap de les inversions que feia falta fer en aquest país i que ara sí que s'estan fent. I això crec que vostè ho ha explicat d'aquesta forma vehement que el caracteritza i que crec que no està pas renyida amb l'activitat parlamentària o amb el respecte parlamentari.

Una altra referència: l'ampliació de la Tordera. El Govern va fer el projecte executiu, va fer la primera declaració d'impacte ambiental i estaven a punt l'estiu passat, com es preveia en els pressupostos que així havíem pactat i que s'estaven desplegant. El problema va venir quan l'Estat s'hi va posar. I segur que ens ho pot explicar millor, conseller. Però quan l'Estat s'hi va posar pel mig, quan va descartar tota aquesta feina prèvia, va dir que no feia falta l'impacte... que no servia aquella declaració d'impacte ambiental i, per tant, encara esperem.

I poden fer demagògia de les piscines –ho hem sentit a diversos portaveus, especialment ara la portaveu també dels comuns– quan això ha estat una demanda d'ajuntaments, de com poder regular els refugis climàtics per fer front a una temporada d'estiu que probablement tornarem a tenir unes temperatures ben elevades. Sobretot va a respondre a municipis d'interior, perquè els municipis de platja o de costa tenen la zona de platja, però que no es va pas a obrir piscines d'hotels o de comunitats privades de veïns, sinó que va sobretot a poder regular el refugi climàtic de les piscines municipals, i aquells que no tenen piscines municipals, poder regular-ne l'ús de privades que fan aquest paper, que estem parlant sobretot de cases de colònies, de centres esportius o de llocs que ja s'han declarat altres vegades també com a refugis climàtics.

Potser en campanya electoral tot s'hi val, fins i tot deixar d'atendre aquesta comissió i aquesta compareixença, però nosaltres creiem que és un tema prou important, el tema de la sequera, com per poder fer-ne demagògia. Així que acabo, presidenta. La realitat és que s'ha fet més feina que mai per combatre la sequera. La llei es compleix, la llei que va aprovar aquest Parlament. El monogràfic es va complint –vostè ho ha explicat–: mesures de forma constant. I tot i que la situació ha millorat una mica després dels últims registres de pluja i totes les accions que s'han fet, encara segueix sent molt greu. Per tant, el camí el sabem: treballar per consensos, per prendre decisions malgrat la complexitat, per ajudar contínuament els sectors que més han patit la situació de la sequera, fer obres estructurals, fer obres i actuar en emergència, i avançar també cap a una nova cultura de l'aigua, que és la nova realitat que ens ve en un futur.

Moltes gràcies.

La presidenta

Un cop han intervingut els representants dels grups parlamentaris, pot intervenir el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural per respondre, si així ho desitja, sense límit de temps.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Miraré de no estar-hi gaire.

Abans, en la meua primera intervenció, no ho he volgut fer, però ara crec que sí. Senyor De Dalmases, jo no estic en funcions, eh? Estaré en funcions a partir del 12 de maig. Però en la primera intervenció m'ha dit: «Vostè, que està en funcions...» No. No, no. Jo faig de conseller i a partir del dia 12 estaré en funcions.

A veure, intentaré contestar-los a tots, tot i que no hi ha hagut masses preguntes concretes, i, per tant, crec que em serà més fàcil agrupar-ho entre tots, eh? I deixaré un apartat al final per explicar el decret llei que vam aprovar dimarts, perquè veig que encara que diuen que el conseller no sé què... El conseller ha parlat una vegada: ahir. No ha parlat més. No, no, no..., el conseller ha parlat una vegada: ahir. I ahir el va explicar. Ara hi tornaré, perquè veig que ahir no em van escoltar –ara hi tornaré.

A veure, diferents coses. Per un moment m'ha semblat que farien com el Govern, que és marxar, perquè no quedava ningú de Junts. I ara veig que han tornat. Escoltin, vostès estaven al Govern fins fa divuit mesos –fins fa divuit mesos estaven al Govern. Per tant, l'actuació del Govern, quan un hi és..., la responsabilitat sempre és compartida –sempre és compartida. Per tant, vostè, senyor De Dalmases, pot fer tota aquesta argumentació dels últims divuit mesos, però de l'anterior, no; de l'anterior, portaven vostès l'ACA –portaven vostès l'ACA. Durant dotze anys, zero inversió –zero. I jo li pregunto, després de tot el seu discurs: li ha faltat l'aigua a casa, a vostè?, eh que no? Doncs alguna cosa devem haver fet bé, perquè amb la crisi més dura, quaranta-dos mesos de sequera, vostè obre l'aixeta i segueix tenint aigua. Per tant, alguna cosa hem fet bé, no només el Govern, sinó el conjunt del país, com he dit abans, estalviant a casa, i nosaltres assegurant l'oferta com ens demanen –assegurant l'oferta– i vetllant perquè la demanda es compleixi.

Hi ha diferents temes que els hem tractat moltes vegades i, per més que els explico, sempre tornen a sortir. I van repetint aquests mantres com si fossin veritat –que són mentida–, com si..., vostès al final es pensaran que són veritat.

L'ETAP del Besòs: l'ETAP del Besòs..., s'ha avançat, la seva execució, perquè estava..., en el pla de gestió era més petita i s'ha avançat, però és la..., podríem dir que la convertirem en l'emblema de què passa quan tu intentes fer una infraestructura, des de que decideixes que es fa, i per tant busques els diners per fer-la, fins que es pot començar. Perquè, és clar, per fer l'obra hi ha d'haver un projecte. I quan decidim, en els pressupostos del 23, avançar-la, senyora Romero, el projecte no està fet i l'operador que ha de fer l'obra no té el projecte fet. De fet, no té ni els terrenys per fer l'obra. I acaba tenint els terrenys i el projecte a final del 23. I a final del 23 és quan es comença l'obra. Això no és cap retret a ningú; és com passa sempre amb les obres públiques.

Quan nosaltres... Vostès parlen del romanent de l'ACA. El romanent de l'ACA està en més d'un noranta per cent compromès; ho hem explicat manta vegades. (*Veu de fons.*) No, no... Sí, ha dit que podríem destinar els diners del romanent de l'ACA a alguna cosa. Només ho ha dit de passada, però ho ha dit. Llavors, el romanent de l'ACA està compromès. Per què? Perquè l'ACA treu una convocatòria de subvencions en alta i dona una subvenció a un ajuntament per fer una obra important: 1 milió d'euros. I l'ACA n'hi dona 850.000. Aquell ajuntament..., normalment els ajuntaments petits no comencen a fer res fins que no tenen el paper de l'ACA, i llavors comença tot el procés de fer el projecte, les expropiacions... I això s'allarga un any i un altre.

L'ACA què ha de fer amb aquests diners? Donar-los a un altre ajuntament perquè aquell ajuntament encara no ha fet l'obra el primer any ni el segon ni el tercer? No. L'ACA compromet aquells diners i els té en el romanent esperant que aquell ajuntament pugui fer l'obra i l'ACA li pugui donar els diners. Doncs amb les obres d'infraestructures hídriques que fem la Generalitat directament, sigui per emergència o no, acaba passant el mateix –acaba passant exactament el mateix.

Llavors, un altre mantra, en aquest cas del Grup de Junts: que gràcies a ells s'ha salvat el país. A veure, el Govern proposa un decret llei. El Govern negocia aquest decret llei amb tots els grups. El Govern convoca una cimera de l'aigua per corroborar aquest decret llei. El vespre abans, un servidor –llavors secretari general– tanca l'acord amb tots els grups del decret llei. Arriba la cimera i hi ha un grup que es peta la cimera per motius electoralistes de les eleccions municipals, que és el Grup dels Socialistes, perquè diu: «Ai, mama, no em toquis els ajuntaments.» I allà, gràcies a això, es peten la cimera. El Grup de Junts agafa el redactat del decret llei, exactament el mateix, i el presenta com a llei. I resulta que són els salvadors de la pàtria. No, no, perdoni –perdoni, perdoni–, hi ha una prèvia, eh? I és que vostès abans es peten la cimera. I se la peten perquè venen les municipals. I aquest mantra que fan servir vostès dels ajuntaments i que nosaltres anem contra els ajuntaments..., no, no, no.

A veure, els ajuntaments tenen competències exclusives amb l'aigua en baixa. Si voleu, aquest país, si vol, pot modificar la llei en aquest Parlament i treure les competències de l'aigua en baixa als ajuntaments. Preguntem-ho als ajuntaments, a veure què els hi sembla. L'obligació del Govern és ajudar-los a fer això el millor possible, però mai suplir-los; són les seves competències. Jo he sigut alcalde; a mi no em treuen les meves competències quan jo soc alcalde, eh? El Govern de la Generalitat no em pot treure les meves competències. Les competències de la gestió d'aigua en baixa són dels ajuntaments i la nostra obligació és ajudar-los; ajudar-los al màxim –al màxim. I què fem? Ens trobem amb ells tantes vegades com faci falta per modificar el règim sancionador, que és el que ells demanaven –tantes vegades com faci falta.

I la modificació del règim sancionador..., de fet, l'ACM ha fet un comunicat; la federació encara no perquè estem en campanya, i és evident..., s'ha demostrat aquí, eh?, amb les seves intervencions, sobretot algunes, que diu: «Jo intervinc i després me'n vaig, que estic en campanya.» Llavors, les campanyes serveixen pel que serveixen, però el Parlament hauria de servir pel que hauria de servir. Llavors, nosaltres treballem amb els ajuntaments i modifiquem el règim sancionador d'acord amb ells. Llavors, potser hauríem d'anar a preguntar als ajuntaments, a la federació i a l'associació si no ho fan bé. Perquè, és clar, si el trasllat en el decret llei és el que hem negociat amb ells, i ells... (*Veus de fons.*) Bé, vostè pot dir que no, però l'Associació Catalana de Municipis fa un comunicat que diu: «Estem d'acord i contents amb aquesta modificació del règim sancionador», perquè és el que hem treballat tècnicament amb ells.

Hi ha alguns dubtes sobre la dessaladora flotant. La representant del Grup Socialistes, que si..., quin impacte tindrà al mar? No sé si tindrà més impacte això –respecte al medi, eh?– que el Hard Rock o que l'ampliació de l'aeroport; és a dir, són absolutament contradictoris amb les seves afirmacions. Em pregunten sobre coses, però després amb l'altra mà volen expansionisme: «que hi hagi aigua per a tothom», «no vigilem», «vinga, construïm». No, no, perdoni, s'ha de ser conseqüent. I en això estic absolutament d'acord amb el Grup de la CUP. Hem de ser capaços de mirar a llarg termini i hem de ser capaços de mirar com transformem aquest país a llarg termini, i, mentrestant, actuar a curt termini.

I crec que nosaltres ho hem fet: pla de qualitat de l'aire, pressupostos de carboni... Per cert, tres anys després, aquest Parlament va nomenar els experts, i ha sigut aquest Govern qui ha posat les eines als experts perquè puguin treballar. I ara ens els han entregat i, per tant, els traslladarem al Parlament ara que els tenim. L'impuls a les renovables. No havia passat mai a aquest país el que ha passat els darrers tres anys –mai a aquest país, mai–: de 9 megues a 1.700. Ja tenim el model definit. Això és mirada a llarg termini.

El pla estratègic de la ramaderia extensiva, la proposta de la producció agrària sostenible. Això és mirar a llarg termini i posar en confrontació el model. Hi estem d'acord. No pot haver-hi un recurs infinit on tothom pugui fer el que vulgui. I això

és el que plantegem a la Taula Nacional de l'Aigua, on tots els agents puguin venir allà a dir: «Escolta'm, com ho haig de fer jo? Com ho puc fer jo? Quines propostes faig jo per consumir menys recurs?» –aquí ningú parla de decreixement, eh?–, «per poder seguir fent el que faig, per poder seguir creixent amb la meva activitat, però consumint menys recurs?» Per tant, sí, mirem a llarg termini.

Em falta... Crec que al final... Ah!, respecte als aqüífers. Alguna cosa devem estar fent bé quan, a les últimes dues fotos que envia la Comissió Europea al Reino de España, Catalunya ja no surt en vermell com sortia. Perquè durant molts anys va sortir vermell, quan ningú se n'ocupava, quan cap govern s'havia preocupat de què passava amb les dejeccions d'aquest país. Quan ha arribat un govern que ha ordenat les dejeccions, quan ha arribat un govern que ha impulsat el tractament de les dejeccions, quan ha arribat un govern que ha impulsat el tractament de les dejeccions com un recurs i no com un residu, ja no sortim a la foto.

És evident que això és lent, però també és evident que hi ha aqüífers contaminats en molts llocs on no hi ha ramaderia. Per tant, potser hauríem de deixar de culpabilitzar només la ramaderia de la contaminació dels aqüífers. Perquè podríem veure la contaminació dels aqüífers del Maresme, i allà no hi ha ramaderia, o de la Terra Alta, i allà no hi ha ramaderia. Però, sí, alguna cosa devem estar fent.

I respecte al suport al món local, és evident. Hem muntat l'oficina del món local a l'ACA, precisament, per donar suport al món local en tot el que vulgui, també en el camí cap a la gestió pública.

I acabo amb el tema dels refugis climàtics, perquè crec que no m'he deixat res més. A veure, l'any passat, en excepcionalitat, ens vam trobar que molts ajuntaments ens deien: «No es poden obrir les piscines.» I vam buscar la fórmula perquè aquests ajuntaments poguessin obrir les piscines municipals. Ara, en emergència, no es poden reomplir les piscines. No es pot reomplir cap piscina. Només vam flexibilitzar aquelles en les quals es fa esport federat.

Al nostre país, cada vegada més, als estius fa molta calor, molta més de la que feia, i ens trobem amb molts municipis que, a banda de la biblioteca, el centre cívic..., per exemple, Barcelona, l'any passat va declarar no sé quants equipaments, biblioteques, centres cívics, refugis climàtics, no? I ho estan fent molts municipis. De fet, ho estan fent tant que aquest Govern fa dos anys va treure una convocatòria per als ajuntaments per poder construir, muntar refugis climàtics. Per tant, no improvisem. Fa dos anys que vam treure una convocatòria perquè els ajuntaments puguin fer això. De fet, jo encara era alcalde.

Què passa ara? Venen els ajuntaments i ens diuen: «Escolta'm, hauríem de buscar una solució per poder obrir les piscines municipals com a refugi climàtic.» I nosaltres diem: «Doncs som-hi, busquem-la.»

Això no està pensat per als municipis de costa. Els municipis de costa no tenen piscines municipals. Si des de Tossa fins a Portbou hi ha tres piscines públiques, una d'un gimnàs i una d'un centre esportiu. Els municipis de costa no qualifiquen les piscines com a refugis climàtics. Per tant, zero problemes a la costa.

Els ajuntaments, que hem escrit que són els que han de declarar els refugis climàtics, en el seu pla d'emergència per sequera..., perquè tenim ajuntaments..., els ajuntaments són molt responsables i tenen fets els plans d'emergència per sequera. I, per tant, si volen qualificar algun equipament del seu municipi com a refugi climàtic, hauran de modificar el pla d'emergència per sequera i enviar-lo a l'ACA, i serà l'ajuntament qui dirà quins són els refugis climàtics.

Quin és el problema? Que un municipi que està a trenta quilòmetres de la costa, que té una piscina municipal, podrà dir: «Escolta'm, tres mil habitants. Piscina. Introdueixo la piscina com a refugi climàtic en el meu pla d'emergència per sequera i, per tant, podré reomplir la piscina.» Evidentment, compensant l'aigua, eh? Ah, resulta que ens trobem amb municipis petits que no tenen piscina municipal i que fan servir la piscina d'una casa de colònies com a piscina municipal, o d'un centre

esportiu que tenen. I els municipis ens diuen: «Habiliteu-nos la possibilitat de seguir fent servir aquestes piscines.» I per això escrivim «públics o privats».

Però en cap cas crec jo que cap municipi de costa declararà a l'ajuntament refugis climàtics les piscines dels hotelers o de les comunitats de propietaris. A mi em semblaria una irresponsabilitat. Ni plantejar-s'ho. Perquè els municipis de costa, si no tenen piscines públiques, deu ser perquè no les necessiten fins ara. I ara resultarà que necessitaran obrir les piscines dels hotels com a refugi climàtic?

Jo crec, estic convençut –convençut– que els ajuntaments no ho faran, perquè no en tenen necessitat. El que sí que ho farà és aquell poble petit de dos o tres mil habitants que no té piscina municipal i que fa servir habitualment una casa de colònies. A aquest sí que li donem la possibilitat de fer-ho.

Tot el que es digui més enllà d'això és demagògia electoral. Ho sento molt.

Gràcies.

Perdó, i soc vehement, però és que soc així, eh? No estic mai enfadat, eh? Soc vehement perquè soc així.

La presidenta

Moltes gràcies, conseller. A continuació, si el Govern respon, els representants dels grups parlamentaris poden exercir el seu dret a rèplica, cada un, per cinc minuts.

Té la paraula, en primer lloc, la senyora Alícia Romero Llano, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Alícia Romero Llano

Miri, conseller, jo sí que estic enfadada. Sincerament, m'ha sorprès el seu to absolutament. Un to «falton» cap als diputats i cap als grups parlamentaris. I vostè avui està aquí explicant-se gràcies a nosaltres que l'hi hem demanat. M'ha fet ja un punt, alguns moments, de vergonya aliena el que ha dit. De veritat que em sembla que hagi instrumentalitzat aquesta intervenció fent política barata i no responent les preguntes.

Si jo li estic preguntant..., si el meu grup parlamentari li pregunta per la dessalinitzadora que vostè vol posar portàtil al port, per què no contesta això? I em contesta lo que podria explicar en un debat polític en campanya electoral. Miri, escolti'm, jo no he convocat les eleccions: les ha convocat el seu president. A mi què m'explica, jo havia d'aprovar uns pressupostos. Però com a mínim no faci demagògia. Escolti'm, li hem demanat que vingui aquí a explicar-se, perquè vostè diu que s'explica molt. Doncs no es deu explicar gaire bé, perquè ningú l'entén –ningú l'entén. No, home, està tothom esverat al país. Jo no sé si és que vostè no... És que no té el principi de realitat. Jo no sé si és que no llegeix els diaris. Avui hi havia un editorial a *La Vanguardia* claríssim, hi havia. Escolti, quin garbuix, quina improvisació! O sigui, ara resulta que sí, que *La Vanguardia* deu ser que està al nostre costat. Home, ja està bé!

Jo crec que vostè hauria de tenir més principi de realitat, una mica més d'honestat, perquè està clar que ningú fa totes les coses bé, *mai* tot és culpa dels altres. No, és que... Home, no em digui que no, perquè s'ha passat aquests darrers minuts... (*Veus de fons.*) Sí, té raó. Doncs vostè avui ha dit que tot ho fan bé, que tot és meravellós, que tot planificat, que, clar, tot era culpa de Junts o... Junts també té responsabilitat, que ha governat també els darrers deu anys. Però, de veritat, és bastant insòlita la resposta que vostè ens ha donat. I segueix sense donar-nos respostes clares i generar-nos seguretat. Diu: «Crec jo» –«crec jo», diu– «que el decret...» És que a mi lo que vostè cregui o la interpretació que vostè faci del decret... És que el decret no queda clar, no diu el que vostè explica. No. Dirà que sí el secretari general. Doncs, escolti'm, resulta que la Federació de Municipis, l'Associació Catalana de Municipis, els alcaldes, doncs, no deuen arribar als nivells òptims de comprensió, perquè no queda clar.

Per tant, nosaltres el que li demanem és... De veritat, si vostès ho tenen molt clar, però la majoria del món no ho té, potser és que estan equivocats. Modifiquin el decret, si us plau, retirin-lo, facin-ne un altre que quedi clar. De veritat, és que estan generant una inseguretat jurídica i passant la responsabilitat als ajuntaments, que ara sembla que els estimen molt, però que fa un temps no els estimaven tant i els sancionaven perquè no tenien la infraestructura ben treballada perquè no hi haguessin fuites. I nosaltres els hi vam dir: «Home, per què no els ajudem en comptes de castigar-los?» En fi, que la majoria no són municipis grans; són municipis petits que moltes vegades no tenen recursos –ja ho sap vostè.

Home, sincerament, la resposta m'ha dolgut, conseller. Crec que no tocava. No estem en un debat polític; estem al Parlament, Diputació Permanent, en una compareixença que li hem demanat perquè ens contestés preguntes. Primer, la nostra voluntat i intenció que teníem era que ens expliqués com estaven tots els compromisos que es van aprovar en el debat de sequera i com anaven desenvolupant-se. Després, vostès han aprovat dos decrets, i, evidentment, aquí, doncs, la nostra perplexitat i les preguntes que li hem fet en funció d'això. Seguim tenint molts dubtes. Jo crec que no tenim clar, ni nosaltres ni la majoria de la gent a qui li pot afectar aquest decret, com acabarà això. I per això nosaltres li demanem, home, que pacti i que acordi.

És que, a més a més, vostè ha tingut una resposta d'un grup que té una majoria «aplastant» i que pot aprovar-ho tot. I és veritat, avui hem aprovat dos decrets per responsabilitat de l'oposició, però pot no passar això. I, per descomptat, si vostè no té un to una mica més amable, una mica més honest, una mica més humil, li diré que les coses costaran molt. Sap que el meu grup ha estat sempre per intentar ajudar; és que sempre hem estès la mà.

Després, ha dit vostè que nosaltres, per electoralisme –no sé quin electoralisme, no sé...–, no vam voler arribar a un acord a la Taula de l'Aigua, que van ser també, tot el debat i totes les propostes que hi havien sobre la taula, en fi, surrealistes.

Però, en tot cas, escolti'm, si vostè no té una majoria, si vostè vol tirar endavant coses, doncs, pacti-les abans, acordi-les abans, i podrem ajudar a trobar les solucions. Però no és el que ha fet. I, a més a més, aquest to em sembla que no és de rebut, conseller, em sap greu. No estem encara en campanya electoral, però és igual, aquest Parlament no fa campanya: convalida, o no, decrets i, en tot cas, demana explicacions als consellers. I crec que avui vostè no ha estat encertat. I em sap greu aquest to, perquè no era pas la nostra voluntat, sinó saber, aclarir dubtes, que no és que els tingui el PSC, és que els té la ciutadania. Per tant, si vostè s'explica tant i ningú l'entén, deu haver-hi algun problema, aquí.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula ara el senyor Francesc de Dalmaes i Thió, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Francesc de Dalmaes i Thió

Gràcies, presidenta. Breument. Conseller, crec que en les nostres intervencions anteriors... No és Junts –que sempre els és fàcil atacar Junts. Grups amb els que estem ideològicament i políticament allunyats, com els comuns, com els socialistes i d'altres, els hi demanaven que canviessin una mica el to, que vostè personalment en fes un altre. I en la rèplica ha perdut completament els papers, és que han perdut completament el nord. I, per tant, escolti, nosaltres hem mirat de fer un debat raonat, constructiu.

Vostès han dit que dialogaven. Els hi hem posat exemples de sectors que ens han vingut a veure, que vostès no hi han parlat. Ha tingut la mala sort –perquè li reconec que és mala sort– que justament quan vostè ens parlava del diàleg, Pimec ha fet un comunicat dient la falta de diàleg, la forma com vostès han actuat, que els hi genera

preocupació, que no hi havia diàleg. Bé, és igual, el 12 de maig, les urnes... Si no ens han entès avui al Parlament ja ens entendran algun dia.

Nosaltres sí que volíem acabar amb aquest to constructiu, perquè és una qüestió massa central de país per fer aquest pim-pam-pum i per amagar-se darrere de... Al final, què es busca avui? Un titular que digui «batibull». I no és batibull. Que digui «batibull», que digui «hi ha hagut enfrontaments entre els grups». No. S'ha treballat molt seriosament. I si un grup, sí, s'ho ha pres molt seriosament, com una qüestió de país, és el Grup de Junts per Catalunya, mal que li pesi, conseller. Perquè podíem haver fet oposició; lo que hem fet és construcció.

Miri, aquest mateix matí el conseller Rull li deia: «Escolti, benvingudes les desalinitzadores. Parlem-ne. Però és que deixin d'improvisar.» Això ho deia el conseller Rull aquest matí. Fins ara, aquesta solució era un tema tabú, i ara vostès avui l'anuncien com una bona solució. I això no genera ni credibilitat per a vostè ni credibilitat per al Govern, però sobretot fa mal a la institució. I, precisament, del que estem parlant –i Junts per Catalunya hi insisteix molt– és que hem de retornar el crèdit, el prestigi i reflotar aquestes institucions, que la ciutadania no se'ns pren seriosament. I, quan vostè fa rèpliques com les d'avui, no ajuda a prestigiar ni el Govern ni la seva conselleria ni tan sols aquest Parlament.

Miri, la crisi climàtica és una qüestió tan vital que m'atreveiria a dir que és la qüestió més vital per al conjunt de la humanitat. Jo sempre recordo que hi ha molta gent que parla de l'1 d'octubre amb orgull –jo el primer–, però jo sap de quina data parlo amb molt d'orgull? De l'1 d'agost del 17 –de l'1 d'agost del 17, i vostè deu saber per què–, perquè va ser aquest Parlament que va aprovar la llei per lluitar contra el canvi climàtic, una llei que era pionera a Europa i pionera al món. Ho era tant que, uns mesos després, el Tribunal Constitucional, amb el vistiplau dels grans partits espanyols, ens la va retallar de dalt a baix amb quinze articles.

Per tant, estem tan convençuts –tan convençuts– que aquesta és la lluita que veraderament ens interpella com a col·lectiu que, malgrat ser una lluita global, no la podem fer, no la podem lluitar sense sobirania. I per això els hi feia el recordatori de l'1 d'agost, per això li feia el recordatori de l'1 d'octubre, per dir que, efectivament, quan nosaltres parlem d'independència també parlem d'aquests grans reptes. I quan nosaltres li fèiem els retrets de que ha estat submís al ministeri i que no pot venir aquí a plorar de que «no m'han donat els diners, que no m'han donat els permisos» és perquè hem d'actuar amb sobirania. I prestigiar les institucions també és parlar des de la sobirania. I per tant, d'això va. I quan nosaltres li fem el retret, que vostè vol que sigui un retret partidista, li fem perquè ens estimem profundament la institució, perquè ens estimem profundament, especialment, la seva conselleria. Perquè aquest país, no fa tants anys, era capaç de ser pioner al món. I sap on som ara? A la cua –a la cua.

Per tant, menys orgull, menys respostes d'aquest calibre, més treballar plegats, més diàleg amb el conjunt de la societat i més creure el país, perquè això sí que és creure el país.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Té la paraula, per part del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, el senyor Xavier Pellicer Pareja.

Xavier Pellicer Pareja

Bé, primer, dos qüestions concretes sobre el nou decret, que aprofitarem per aprofundir-hi. La primera qüestió –ja l'hi hem dit abans–, sobre el límit de consum al turisme. Em sembla que s'ha de corregir. És a dir, no es pot equiparar el límit de consum al turista al d'una persona resident i en un context de creixement turístic. Segon, no ens sembla bé la moratòria de l'abril i el maig i de no afectar fins a l'1 de juny els establiments d'allotjament turístic. I, tercer, em sembla que és excessiva-

ment restrictiu el concepte d'allotjament turístic, perquè deixa fora de les afectacions parcs aquàtics i camps de golf, per exemple. Per tant, els hi demanem que reflexionin sobre aquestes qüestions i a veure si hi ha la possibilitat de modificar-ho.

Segon element. Ens sembla que el règim sancionador està ple de forats. Fins ara, no donar les dades o no facilitar una part de les dades suposava una sanció de vora 150.000 euros. Ara es rebaixa a 10.000. Per tant, si no presentes el pla d'emergència obligatori, es rebaixa la possibilitat de sanció a 10.000 euros.

Una altra qüestió: la graduació de les infraccions es fa per milers de metres cúbics i es fa independentment de la població servida. A nosaltres ens sembla que és molt més just graduar segons el tant per cent d'aigua subministrada de més respecte al total de màxim, i ens sembla que les multes haurien d'estar relacionades amb el nivell de pressupost de l'ajuntament corresponent, perquè, si no, els municipis petits pagaran una sanció proporcionalment molt més dura que els grans ajuntaments.

Dit això, vostè parlava de que s'està en campanya. Crec que és evident que els que han marxat i els que s'han quedat, tant en aquella banda com aquesta, estan en campanya. L'hem sentit amb vehemència parlar del Hard Rock i parlar d'ampliació de l'aeroport. Hòstia! ens hagués encantat sentir-los amb tanta vehemència a tot el Govern parlant del Hard Rock i de l'ampliació de l'aeroport abans de la convocatòria d'eleccions. I allà som, i allà serem la CUP donant-los suport –allà som i allà serem la CUP donant-los suport. I també fer-ho pels Jocs Olímpics d'Hivern, per la Copa Amèrica, pels creuers i per l'American Cup. Aquest és el model de país que hem de dibuixar. Aquest és el model de país que la CUP estava disposada a dibuixar amb un govern que apostés per abordar la transformació ecològica que necessita el país i per fer front a la crisi climàtica que necessita el país. I aquí som la CUP i aquí seguirem sent, defensant aquests posicionaments.

En tot cas, i més enllà de les eleccions, aprofitem-ho, avancem en aquestes posicions, perquè pensem que la majoria de la societat hi serà, perquè és governar i treballar per a la majoria, des del Govern i des del Parlament. I ens sembla també que tampoc es poden fer trampes per part d'altres grups i dir que la crisi climàtica és allò més urgent i allò més important, i defensar quarts cinturons com defensen els senyors i senyores de Junts, defensar Hard Rock, defensar ampliacions d'aeroport, defensar la barra lliure del turisme... Sabem que estan en campanya, eh?, però no es pot fer tot. No es pot lluitar contra el canvi climàtic, no es pot demanar sobirania nacional i estar al costat i plegats als interessos de «la Caixa» pels terrenys del Hard Rock i per fotre el «pilotasso» de la història més gran i per embutxacar-se calés i fer habitatges de luxe. No es pot estar als dos llocs, perquè «la Caixa» tampoc hi era l'1 d'octubre ni hi serà. I, per tant, si volem avançar en sobirania nacional, també hem d'avançar en sobirania social i en sobirania ecològica. I ho deixariem aquí.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Voldria que tingués una mica..., de ser curós amb algunes afirmacions que ha fet d'embutxacar-se els partits, o les persones, els diners a la butxaca. No sé, ha quedat molt..., o s'ha interpretat malament, eh?

Xavier Pellicer Pareja

Disculpi, només per aclarir ho, molt breument: em referia a «la Caixa» en tot moment.

La presidenta

D'acord, és que ha semblat que ho fèiem els polítics...

Xavier Pellicer Pareja

Perdoni, perdoni...

La presidenta

...i no ens convé això. Molt bé.

Té la paraula ara la Marta Vilalta i Torres, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Tres idees o... Gràcies, presidenta. Tres idees o tres reflexions. A vegades s'acaba atacant les formes quan s'acaben els arguments pel contingut. Que hi ha molta feina per fer és evident; que se n'ha fet molta, també; i que cal seguir perquè aquest és un repte de país, crec que és una veritat com un temple.

Segona reflexió que se'n va més enllà, probablement, de l'objecte, avui, de la compareixença. El crèdit i el prestigi del país, de les institucions, és allò que hem defensat des d'Esquerra Republicana, des del Govern, aquesta última legislatura. I l'hem recuperat en molts àmbits on hi havia hagut durant massa anys una deixadesa també de funcions, tant en l'àmbit industrial, com en l'àmbit audiovisual, com en la defensa de la llengua catalana, com en l'àmbit econòmic, en la captació d'exportacions o defensa de l'economia en tot el seu sentit; també a nivell nacional, fent passos com mai per acabar amb la repressió en aquest país.

Hi ha una cosa que vull que quedi clar que comparteixo amb la intervenció del diputat De Dalmases quan reivindicava l'orgull de l'aprovació de la llei del canvi climàtic que va fer aquest Parlament l'any 2017. Ara bé, aquí ve la disjuntiva. Ara bé... (*Veus de fons.*) Llavors, conseller, em sap greu si el trepitjo, però... Ara bé, amb coherència, perquè no pot ser que estiguem orgullosos d'haver aprovat aquesta llei, però que després hagués quedat guardada en un calaix durant cinc anys fins que l'hem tret. O no s'hi val reivindicar aquella llei, però, després, que el seu grup parlamentari, que Junts per Catalunya, tombés la llei per regular l'impost als grans vaixells, per les emissions dels grans vaixells, o s'oposin a les zones de baixes emissions. Això sí que és incoherent.

Nosaltres seguirem treballant des de la coherència, avançant cap a aquesta lluita del canvi climàtic, abordant el repte de l'aigua amb mesures estructurals, amb mesures d'urgència i, evidentment, de forma consensuada, perquè és un gran repte de país. Les declaracions o les paraules es demostren amb fets, amb feina feta, no només amb promeses, moltes vegades fins i tot amb un punt cíniques, sinó amb feina. I això és el que hem fet.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Aquí acabariem tots els punts, però si el conseller vol dir alguna cosa... Però hi ha la possibilitat d'obrir torn, eh?, llavors.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

No, no, obrir torn, no. Però jo sempre que havia vingut acabava jo –sempre. (*Ria- lles i remor de veus.*) No, no, no... No, no, tant és.

La presidenta

Conseller, si vol parlar, aquí ho fem així, diguem-ne, no a les comissions, sinó a la Diputació Permanent...

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Perfecte –perfecte. Disculpeu... Disculpeu.

La presidenta

...però sàpiga que obrirà torn, per si algú vol contestar. Endavant.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Re, només volia un minut, bàsicament per dir això. Senyor Dalmases, estic molt d'acord amb el que ha dit, eh? Estic molt d'acord amb gairebé tot el que ha dit –gai-

rebé tot. Ara intentaré moderar el to, eh?, perquè no els hi agrada com soc. Intentaré fer-ho diferent. Estic gairebé d'acord en tot. Però llavors hem de ser coherents.

Llavors, si vol, parlem de quina ha estat l'aplicació de la llei de canvi climàtic en el període en què nosaltres no teníem aquestes competències. Perquè això s'aprova el 17 i nosaltres aquí arribem el 21, eh? I aquells quatre anys hi havia uns consellers d'un grup determinat. I, si vol, parlem de què ha passat amb l'impost de grans vaixells que ha vingut aquí, que estava a la llei de canvi climàtic i al qual vostès han presentat una esmena a la totalitat. Per tant, hi estic d'acord, però hem de ser conseqüents després. Hem de ser coherents amb la institució. I el respecte a la institució també vol dir que si un grup aprova una llei que conté tota una sèrie de preceptes, després no pot ser que hi voti en contra o que no els apliqui quan governa.

I «estem a la cua», em diu vostè. No m'allargaré gaire, eh?, però Recoder, Vila, Rull i Calvet han sigut els consellers competents en aquesta matèria els darrers dotze anys. Si estem a la cua, no deu ser pel que ha fet aquest conseller aquest any o la consellera Jordà els dos anys que ho va ser. Per tant... No, vull dir que dir «estem a la cua» i intentar responsabilitzar aquest conseller de que estiguem a la cua, quan hem assumit les competències durant dotze anys, em sembla també una mica agosarat.

I, senyora Romero, li demano disculpes si l'he l'ofès amb el to o amb el que he dit. Li demano disculpes, eh?, però evidentment no era la meva intenció. I respecte a si m'explico. Jo crec que a tota la premsa d'avui ningú parla d'improvisació o canvi de rumb –ningú–, només l'editorial de *La Vanguardia*.

I respecte a la dessaladora portàtil, si vol la informació tècnica la hi puc donar tota. És una barca que acull una dessaladora que va a sobre, que va connectada al port de Barcelona en les mateixes instal·lacions que s'estan construint i estaran acabades amb el dipòsit intermedi corresponent, que acollien l'aigua dels vaixells i que l'expulsió de les salmorres està estudiada i que té garantits els sis megues d'energia elèctrica que necessita.

La presidenta

Moltes gràcies.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

I gràcies a tots, eh?

La presidenta

Si algun grup parlamentari vol fer alguna contrarèplica, s'obre el torn. No? *(Pausa.)* Doncs així sí que donem per finalitzada la compareixença del conseller.

Moltes gràcies. I també a tots els grups parlamentaris.

Declaració de representants dels grups parlamentaris a la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya contra la persecució per terrorisme de l'independentisme i de suport a totes les persones afectades per la repressió de l'Estat

401-00050/13

I, abans d'aixecar la sessió, llegirem la declaració de representants dels grups parlamentaris a la Diputació Permanent del Parlament de Catalunya contra la persecució per terrorisme de l'independentisme i de suport a totes les persones afectades per la repressió de l'Estat, que llegirà la vicepresidenta primera. Quan vulguis.

La vicepresidenta primera

Gràcies, presidenta. «Els darrers anys s'ha constatat que a l'Estat espanyol hi ha hagut una regressió en la protecció del dret a la protesta, amb greus repercussions per a les persones que exercien el dret de reunió i manifestació, s'ha vulnerat reiteradament la llibertat d'expressió de cantants i actors, s'ha obstaculitzat l'exercici

del dret a la informació dels professionals de la informació, s'han censurat obres de teatre, s'ha perseguit l'independentisme, el feminisme, la lluita pel dret a l'habitatge, l'antiracisme i l'ecologisme i s'ha atacat el dret de vaga i la llibertat sindical.

»Avui es viu una nova criminalització del dret a la protesta amb la persecució i investigació per terrorisme per part de l'Audiència Nacional d'onze persones dins de la causa contra Tsunami Democràtic, que ha fet que moltes d'elles se n'hagin hagut d'anar a l'estranger. Aquesta causa se suma al procediment en curs contra els Comitès de Defensa de la República, en la coneguda com a Operació Judes i en altres operacions, algunes de conegudes i altres de secretes, que han comportat la investigació de desenes de catalans per terrorisme.

»Les investigacions que porten a terme l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem contra Tsunami Democràtic, els CDRs i altres organitzacions és un atac directe a l'exercici de drets fonamentals i comporten la persecució i amenaça a milers d'activistes del moviment independentista per llur legítima reivindicació del dret a l'autodeterminació. És un nou exemple de l'aplicació extensiva del Codi penal en la criminalització de la protesta.

»En el cas de Tsunami Democràtic, milers de persones van sortir legítimament i democràticament al carrer per expressar el rebuig a una sentència que condemnava els líders polítics i socials a un empresonament que consideraven injust, tal com s'havien pronunciat tant el Grup de Treball de Detencions Arbitràries de l'Organització de les Nacions Unides com el Consell d'Europa, i també diverses organitzacions internacionals de defensa dels drets humans. Les mobilitzacions ciutadanes vehiculades per mitjà de Tsunami Democràtic demanaven diàleg amb el lema *sit and talk* i s'emmarcaven en l'acció no violenta, que forma part de l'exercici legítim del dret a la protesta, protegit pel dret internacional dels drets humans, que és també dret intern.

»La decisió de l'Audiència Nacional i el Tribunal Suprem d'investigar per terrorisme representants polítics, periodistes i membres de la societat civil, en el context actual, mostra una clara intenció de desgastar el Govern estatal i la majoria parlamentària en la tramitació de la llei d'amnistia, fet que suposa una ingerència del poder judicial en el legislatiu i que afebleix la democràcia i la voluntat de la ciutadania que es va expressar amb el seu vot el 23 de juliol del 2023.

»Investigar per terrorisme el moviment independentista per actes emparats per l'exercici pacífic dels drets fonamentals, té l'objectiu de criminalitzar la protesta, limitar els drets i silenciar la dissidència política i, a més, representa una actuació autoritària que restringeix l'espai de la societat civil i posa en perill els principis democràtics i de l'estat de dret.

»Aquesta criminalització té un efecte dissuasiu dirigit a tota la societat, perquè persegueix el mecanisme principal mitjançant el qual defensen els drets i llibertats tota mena de col·lectius i organitzacions, tant de caràcter sindical, feminista, ecologista, independentista o antiracista com de compromesos amb qualsevol altra lluita social.

»Per tot això, el Parlament de Catalunya manifesta la seva defensa del dret a la protesta com un mecanisme essencial per assolir canvis socials i defensar propostes polítiques legítimes, com el dret a l'autodeterminació del poble català.

»A més, el Parlament de Catalunya denuncia i condemna públicament l'ús de la justícia en una nova persecució política contra les mobilitzacions socials i l'exercici de drets fonamentals, en particular contra el moviment independentista, i reclama que es retirin les imputacions per terrorisme.

»Així mateix, el Parlament de Catalunya rebutja enèrgicament qualsevol equiparació de l'independentisme o la dissidència política de l'Estat amb el terrorisme i denuncia la repressió que l'Estat exerceix contra l'independentisme i la mobilització popular.

»Finalment, el Parlament de Catalunya manifesta la necessitat que el Govern de l'Estat i el Congrés dels Diputats aturin la repressió contra el moviment independentista i els moviments populars i els insta a aturar tots els mecanismes repressius contra aquests, exercits per mitjà de l'actuació dels cossos policials i dels tribunals, i també a dur a terme les modificacions legals i internes pertinents per tal que mai més no es puguin equiparar la dissidència política al terrorisme i per a evitar la limitació de l'exercici dels drets fonamentals, d'acord amb els estàndards internacionals de drets humans.

»Palau del Parlament, 16 d'abril del 2024.»

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies a tothom.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a la una del migdia i dos minuts.